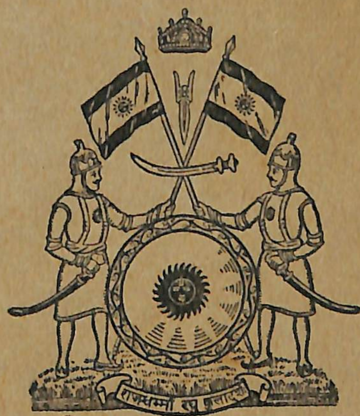
Kashmir Series of Texts & Studies

No. LXX

उड्डामरेश्वरतन्त्रम्

1947 A. D.

Kashmir Series of Text & Studies

No. LXX

GENERAL EDITOR,
J. D. ZADOO
M. A. *Shastri*, M. O. L.

1947 A. D.
RESEARCH DEPARTMENT
SRINAGAR.

Kashmir Series of Texts & Studies

No. LXX

THE
UDDAMARESHVARA TANTRAM

(A Book on Magical Rites)

EDITED BY

PANDIT JAGAD DHAR ZADOO

SHASTRI, M. A., M. O. L., H. H.,

SUPERINTENDENT ARCHÆOLOGY RESEARCH
AND MUSEUM DEPARTMENTS,
His Highness' Government,
Jammu & Kashmir.
SRINAGAR.

Published under the authority of the Government of

His Highness Rajarajeshvara Maharajadhiraj
SRI MAHARAJA HARISINGHJI BAHADUR,
G. C. S. I., G. C. I. E., K. C. V. O., LL. D.
Maharaja of Jammu and Kashmir.

PRINTED AT THE NORMAL PRESS, SRINAGAR.

1947 A. D.

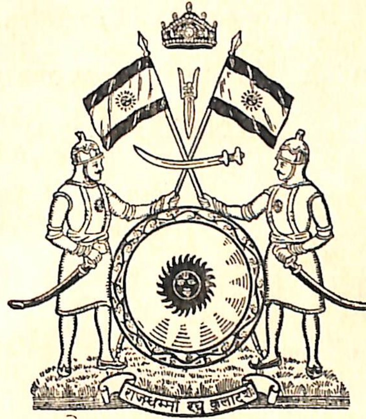
कश्मीर-संस्कृतग्रन्थावलिः।
ग्रन्थाङ्कः ७०

उड्डामरेश्वरतन्त्रम्

श्रीराजराजेश्वर-महाराजाधिराज-कश्मीरनरेन्द्र-
श्रीहरिसिंहजी-बहादुराज्ञया

रिसर्चकार्यालयाध्यक्ष-पण्डितजगद्धरजाडूशास्त्रिणा
उद्दिष्टकार्यालयस्थेतरपण्डितसहायेन
संशोधनादिसंस्करणोत्तरं
संपाद्य

श्रीनगरे 'नार्मल प्रेस' मुद्रणालये मुद्रापयित्वा
प्राकाश्यमुपनीतम्।

कश्मीर-श्रीनगर

संवत् २००४ खैस्ताब्द: १९४७

Published by:

PANDIT JAGAD DHAR ZADOO SHASTRI,

for the Research Department,

Jammu & Kashmir Government,

SRINAGAR.

Uddamareshvara-Tantram

——:0:——

PREFACE

——:0:——

In the following pages is being presented Uddamareshvara—Tantram as No. LXX of the Kashmir Series of Texts and Studies. This edition is based on a manuscript belonging to His Highness' Private Library. It contains 26 folios The script is Devanagari. Paper used is Kashmir made. Lines per page are, on an average, 24 with the same number of letters per line. Size $12\frac{5}{8}'' \times 9\frac{6}{8}''$. It is almost correct with the cxception of copyist's slips which are usually found in manuscripts written by illiterate and professional copyists whose knowledge is limited to mere mechanical copying.

It begins with:—

श्री गणेशाय नमः

उड्डीशेन समाकीर्णा योगिवृन्दसमाकुला ।
प्रणम्य शिरसा देवी गौरी पृच्छति शंकरम् ॥

It ends with:—

इति श्रीशिवप्रोक्ते वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरे-
श्वरमहातन्त्रे पञ्चदशः पटलः॥ १५ ॥

The Uddamareshvara—Tantram consists of 15 chapters or patalas. The following subjects, pertaining to magical ceremonies and unique preparation of various

drugs for the attainment of worldly ends, find treatment in the body of the text:—

Freedom from various diseases; counter-acting the effect of poison; preserving the foetus of pregnant women; causing baldness, madness, blindness, swoon, disruption among the ranks of foemen ; fever to enemies by the coercing of ghosts, hinderance to the flow of water; destruction of enemies, villages, cities and of standing crops; routing of enemy's forces; seizure by ghosts and by Brahmarakshasas; subduing of female goblines and bringing under control other preternatural beings; bewitching, attract-ting; magical methods of preparing tilakas of collyrium and powder; and such other allied topics are described in detail in the text.

I am greatly thankful to the editing staff of the Department who helped me in bringing out this edition of the Uddmareshvara-Tantram.

J. D. Zadoo.

Camp Pahalgam,
18th June, 1947.

INTRODUCTION.

What is meant by a Tantra. Tantra. as its root meaning indicates, is a means of spreading, or the propagating of knowledge—knowledge, both spiritual and that, which is conducive to the worldly happiness. It is a means to attain CHATURVARGA— the four objectives of life. Tantras claim equal sanctity and importance as those of the Vedas and trace their origin to those ancient rites and ceremonies of Aryans which find mention in the Atharvaveda.

Types of the Tantras. Earliest Tantras seem to be high and sublime in the treatment of their subject matter which is generally free from indulging in practices of the magical ceremonies. They devise means for the attainment of power in the domain of spirituality, for the fulfilment of religious merit, for materializing highest Completions (Siddhis) or the Yogic powers which tend to create a vision unblurred and unobstructed by time and space. They are cast in the form of a dialogue between Bhairava and Devi, and the whole conversation taking place *sub rosa.* Maintenance of the secrecy of the ways and means for the smooth conduct of Tantric practices has been deemed very essentail, with the result that, for want of a deserving and worthy recepient the spritual teachers are said to have postponed the exposition of the theory and the practice of the Tantras. Consequently the quack-Tantricians, later

on, unaware of the ways of the attainment of the high Yogic wonders, seem to have resorted to the mean and low practices of magic tinging them with the colour of religion and designating them as practices enjoined by the Tantras. The gradual deterioration, invisibly creeping in the body of the Tantras, has been responsible for the degradation in the sublimity of the higher Tantric practices. They were more or less replaced by the magical feats of the jugglers of the present day. The mediaeval Tantrists compiled them in Sanskrit handbooks and passed them off for the Tantras.

The Uddamareshvara Tantram falls into the category of such compilations as mentioned above. It is not of metaphysical or subtle character. Nothing of the transcendental philosophy or devotion as means of Brahmic realization is to be found herein. Foundamental principles pertaining to the Tantric knowledge are not discussed in the whole text. It deals in the main in the preparation of drugs and Tantric practices of lower life. Though cast in the form of a dialogue between Ishwara and Devi (or goddess Gauri), the present Tantra is far from being an original work. The statements, made in the body of text, (vide, chapter 2, verse 22 and chapter 5, verse 1)* tend to make us believe that the compiler has gathered verses and prose passages indiscriminately from all kinds of previous Tantras to serve his purpose. Such a conclusion is also substantiated by other evidences.

* 'शृणु पुत्र' II 22; 'शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि' V. I.

There is no clear cut arrangement of the subject matter which is dealt with in the whole text. For instance, the Tantric practice of VASHIKARANA by means of Mantras and particular herbs and drugs finds repetition not only in one chapter where it was first dealt with but also in the subsequent chapters where its mention seems to be an unhappy intrusion.

Sources of the Present Tantra.. The Uddamareshvara Tantra is an extract from the VIRABHADRESHVARA Tantra which is identical with the VIRABHADRA Tantra mentioned as one among the eighteen Shiva Shastras in the UTTARA SUTRA portion of the NIVASA TATTVA† Samhita and BRAHMAYAMALA* Tantra. It is also difficult for us to trace fully some of the portions of the Tantra borrowed by the compiler of the present work in absence of the material of the Tantric Literature, the major portions of which are yet lying in an unpublished state. A mere superficial study of the text under edition furnishes us with the knowledge that the compiler has not refrained from borrowing from the mass of Tantric Literature which he could lay his hands on and from the

---

† विजयं प्रथमं ह्येषां निवासं तदनन्तरम्। स्वायम्भुवमतश्चैव वाथुलं तदनन्तरम्।। वीरभद्रमिति ख्यातम्................ ।

* विजयं चैव निवासं स्वायम्भुवमत: परम्। वाथुलं (वीरभद्रं च......)।।

KARANKINI‡ Tantra and VATSYAYANA,§ the old handbooks on sexology. But the author seems mainly to have drawn upon the Uddisha-Tantra to which a specific reference is made just at the very beginning of the paesent work. Below are given a few passages which are common in bofh the works. They go to prove that the author has extensively borrowed lines verbatim and sometimes with slight variations from the Uddisha-Tantra :—

Uddisha-Tantra.	Uddamara-Tantra.
१. निम्बकाष्ठं समादाय चतुरङ्गुलमानतः । शत्रुकेशान् समालिप्य ततो नाम समालिखेत् ॥ चिताङ्गारे च तन्नाम्ना धूपं दद्यात् समाहितः । त्रिरात्रं सप्तरात्रं वा यस्य नाम उदाहृतम् ॥ कृष्णाष्टम्यां चतुर्दश्यां चाष्टोत्तरशतं जपेत् । प्रतिगृह्णाति तच्छीघ्रं मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥	*Cf*. 1,-26-28 *vv*.

‡ करङ्किणीमते तन्त्रे महादेवेन विस्तरात् ।
(IX 5.), Page 37.

§ वात्स्यायनेन मुनिना प्रोक्तं योगमनुत्तमम् ॥
(IX 5.), Page 29.

२. सस्यस्य नाशनं चाथ
कथयामि समासतः ।
येनैव कृतमात्रेण
सस्यनाशो भविष्यति ॥

II. 18 *v*.

II. 26 *v*.

३. तत्रादौ कथयिष्यामि
जलस्तम्भनमुत्तमम् ।
कुलीरनेत्रदंष्ट्राश्च
रुधिरं मांसमेव च ॥
हृदयं कच्छपस्यैव
शिशुमारवसा ततः ।
विभीतकस्य तैलेन
सर्वाण्येकत्र साधयेत् ॥
एभिः प्रलेपनं कुर्या-
ज्जले तिष्ठेद्यथासुखम् ।
उरगस्य वसा ग्राह्या
नक्रस्य नकुलस्य च ॥
डुण्डुभस्य शिरो ग्राह्यं
सर्वाण्येकत्र कारयेत् ।
विभीतकस्य तैलेन
सिद्धं कुर्याद्यथाविधि ॥
तैलं पक्त्वायसे पात्रे
कृष्णाष्टम्यां समाहितः ।

II. 1-7 *vv*.

IV. 2. *v*.
and *vv*. onwards.

शङ्करस्यार्चनं कृत्वा
मूर्ध्ना कृत्वा नमस्क्रियाम्
अष्टाधिकसहस्रं तु
साज्यं होमं ततश्चरेत् ।
लेपं कृत्वाथ मन्त्रेण
ततः सिद्धिः प्रजायते ॥

४. ब्रह्मदण्डी समूला च
काकजङ्घासमन्विता । I.45-47 *vv.*
जातिपुष्परसैर्भाव्या
सप्तरात्रं पुनः पुनः ॥

ततो मार्जारमूत्रेण V.7 *vv.*
सप्ताहं भावयेत् पुनः ।
एष धूपः प्रदातव्यो
शत्रुगोत्रस्य मध्यतः ॥
यथा गन्धं समाघ्राति
तथा सर्वैः समं कलिः ।
महद्विद्वेषणं याति
सुहृद्भिर्बान्धवैः सह ॥

५. प्रियङ्गु तरगं कुष्टं
चन्दनं नागकेसरम् ।
धत्तूरस्य च पञ्चाङ्गं
समभागं तु कारयेत् ॥ VII-2 *v.*

छायायां वटिका कार्या
प्रदेया खानपानयोः ।
पुरुषो वाथ नारी वा
यावज्जीवं वशं नयेत् ॥
सप्ताहं मन्त्रितं कृत्वा
मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।

६. जलं कनकबीजानि
घृतचूर्णं समन्ततः ॥ II. 32-33 *vv.*
गृहे चेटकविष्ठां तु
तथा बीजकरञ्जकम् । X. 16 *v.*
तदुन्मत्तकचूर्णं तु
भक्षणात् तत्क्षणाद् व्रजेत्
एकविंशतिवारान-
भिमन्त्र्य प्रयत्नतः ।

Uddisha or Uddisha-Tantra. Uddisha seems to be one of the important Bhairavas who is also an author of the Tantra after his name. The author of Uddisha Tantra emphasises the importance of the prescriptions and the methods of the magical rites described in the Uddisha Tantra. He says that all the Tantric practices recounted in the Uddisha should be very secretly preserved. A Tantrician, well-versed in the Uddisha Tantra, is said to become so superhumanly powerful as to create an upheaval in the world by dislodging the centre of gravity, by flooding the earth with oceans and by causing the fall

of the sun on the earth. It is further said that the proper performances of the Tantric rites directed for the destruction of the enemies are as unfailing as the divine weapons of Indra, Varuna, Yama, Kuvera, respectively.

Tantra as a means of Dharma & Artha.—It has been alleged that the Tantric formulas such as killing, stupefying, paralysing, causing physical disablement, and destruction of standing crops etc. etc., are all conducive to the attainment of Dharma & Artha i. e, the religious merit and the wordly prosperity of the Sadhaka, or the devotional practiser of such Tantric rites. Of course the allegation seems to be of a dubious nature. By the performance of Tantric rites as mentioned above a Tantrician may attract people of various types whose sole object may be the killing of their enemies or the attainment of worldly ends by fair or foul means, and thereby become a prosperous man. But he will be far from being esteemed as an acquirer of religious merit from any moral point of view. The justification lies only in the fact that a devotee can be considered the acquirer of religions merit as such unwholesume practices are wholly directed towards his enemies and the enemies of humanity.

Admixture of prose and verse in the present Tantra. The present Tantra contains numerous prose passages intermixed with the verses. A birds-eye-view of the available mass of Tantric literature

reveals total absense of prose passages in the important Tantras. But the presence of the prose passages, quoted from various other Tantras in the present text, is a tangible proof of some of the Tantras having been composed in both prose and verse. Such Tantras may be of a later origin.

Lastly it will not be without interest and amusement for the reader to peruse some of the interesting magical formulas that find an important place in the body of the text. For instance :—

1. For killing an enemy the following mantra may be muttered 101 times for seven nights :—

ॐ नमो भगवते श्री-उड्डामरेश्वराय अमुकं उच्चाटय २ विद्वेषय २ स्वाहा ।

2. As for arresting the flow of water one may mutter the following mantra 1008 times for 4 months : —

"ॐ नमो भगवते उड्डामरेश्वराय जलं स्तम्भय २ हुं फट् स्वाहा" ।

3. There is a beautiful passage in simple Malini metre prescribing an antidote for poison :—

दधि मधु नवनीतं पिप्पली शृङ्गवेरं
मरिचमपि तु दद्यात् सप्तमं सैन्धवेन ।
यदि भवति सरोषं तक्षकेणापि दृष्टं
गदमिह खलु पीत्वा निर्विषं तत्क्षणं स्यात् ॥

"The compound of seven ingredients — curd, honey, butter, long pepper, ginger, black pepper mixed with salt when administered will make one free from the effect of poison instantly though one may have been bitten by Takshaka".

4. There is yet another interesting mantra the practice of which would endow the devotee with a daily gift of 4 mashas of gold. The mantra runs thus:—

"ओं ह्रीं काली कङ्काली किल किल स्वाहा" ।

5. For counteracting the evil influnce of Dakinis (female goblnis) and all kinds of ghosts the following mantra may be recited:—

'दमन सर्पलङ्ग एभिलिसि मंज बन्ध निशि नागपाश म चलः।"

The meaning is ambiguous and seems to contain old words of Cashmiri dialect.

There are many more interesting formulas which possess a distinctive interest of their own and may be useful to many whose sole ambition is the accomplishment of selfish motives,

J. D. ZADOO

Dated Pahlgam,
June 18, 1947.

उड्डामरेश्वरतन्त्रम्

Uddamareshvara-Tantram

"उड्डीशं यो न जानाति स रुष्टः किं करिष्यति।
सुमेरुं चालयेत्स्थानात् सागरैः स्रावयेन्महीम्।
सूर्यं च पातयेद् भूमौ नेदं मिथ्या भविष्यति।"

Udd. Tan. P 2

उड्डामरेश्वरतन्त्रे विषयानुक्रमणी ।

संख्या	विषय :	पत्रम्
४४	कुष्ठीकरणप्रयोग :	१२
४५	कुष्ठशमनयोग :	१२
४६	वशीकारयोग :	१२
४७	वशीकरणमन्त्र :	१६
४८	सर्ववशीकारयोग :	१३
४९	निर्विषीकरणयोग :	१४
५०	विषहरौषधम्	१४
५१	सिद्धाञ्जनमन्त्र :	१४
५२	अञ्जनसिद्धिमन्त्र :	१४
५३	पिशाचीकरणम्	१४
	तृतीय : पटल :	
५४	शत्रोरुच्चाटननि०	१५
५५	पिशाचावेशनयोग :	१५
५६	तच्छमनोपाय :	१५
५७	ग्रहावेशयोग :	१५
५८	तत्स्वस्थाकरणम्	१५
५९	ब्रह्मराक्षसावेश :	१६
६०	स्वस्थीकारमन्त्र :	१६
६१	तद्योगश्च	१६
	चतुर्थ : पटल : ।	
६२	कङ्कालीवरदानमन्त्र :	१६
६३	मुखस्तम्भनमन्त्र :	१६
६४	वशीकरणमन्त्र :	१७
६५	कवित्वदायकमन्त्र :	१७
६६	मन्त्रान्तरम्	१७

संख्या	विषय :	पत्रम्
	पञ्चम : पटल : ।	
६७	योनिसङ्कोचप्रयोग :	१७
६८	प्रयोगान्तराणि	१७
६९	गजहस्तकप्रयोग :	१८
७०	योनिरन्ध्रनिवारणोपाय :	१८
७१	प्रसवयोग :	१८
७२	स्त्रीवशीकरणं	१८
७३	पतिवशीकारयोग :	१८
७४	स्त्रीवशीकारयोग :	१९
	षष्ठ : पटल : ।	
७६	सिद्धगुटिकायोग :	१९
७६	शरीरज्ञाननिरू०	१९
७७	तत्त्वज्ञानफलनि०	२०
	सप्तम : पटल :	
७८	औषधीकरणनिरू०	२१
७९	तस्या : फलम्	२१
८०	औषध्युत्पाटनविधिनि०	२२
८१	तत्खननमन्त्र :	२२
८२	उत्पाटनमन्त्र :	२२
८३	सूर्योदयान्तरौषधिखनने निर्वार्यत्वनिवारणाय सूर्यार्चा	२२
८४	पूजामन्त्र :	२३
	अष्टम : पटल : ।	
८५	गर्भधारणयोगा :	२३

दशमः पटलः।

एकादशः पटलः।

द्वादशः पटलः।

त्रयोदशः पटलः।

चतुर्दशः पटलः।

शुद्धि पत्रम्

पृष्ठे	पंक्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	१	योनि	योगि
३	१२	विष्टा	विष्ठा
८	१	अभुक्ते	अभक्ते
८	१	प्रोक्तयं	प्रोक्तव्यं
६	१३	उमामहेश्वराय	उड्डामरेश्वराय
१०	३	शस्य वि	शस्यवि
११	१५	विष्टा	विष्ठा
१६	४	भद्ये	भक्ते
१६	२०	मन्त :	मन्त्र :
१७	४	एं	ऐं
२०	७	यथापदु	यथावदु
२०	१४	ओ ओ	ओ औ
२०	२४	जप्तं	अप्तत्वं
२२	१	चतुष्यत्री	चतुष्पत्री
२३	१४	शरीष	शिरीष
२३	२१	स्वाहा	स्नात्वा
२५	६	अग्निम	अग्रिम
२५	६	सयोगं	संयोगं
२५	१४	तंदा	तदा
२५	१७	सिधपति	सिध्यन्ति
२६	१६	वथा	यथा
२८	१३	नग्ना	लग्ना
२६	२४	स्वपुसो	स्वपुँसो

पृष्ठे	पंक्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
३२	२६	वर्ति	वर्तिं
३३	२	दवेता	देवता
३४	१४	मण्डल	मण्डलं
३७	१८	विभ्रमङ्ग	विभ्रमाङ्ग
३७	२३	वाहिनी	वाहिनि
३८	५	रञ्जिके	रञ्जिनि
३८	७	सघृते	सघृतै
३८	१०	हीं	ह्रीं
३९	५	वली	वल्ली
४०	१५	खङ्ग	खड्गं
४०	१८	सङ्गभय	सङ्गमय
४१	१०	कपालिनी	कपालिनि
४१	१८	रस :	रह :
४३	६	स्वहा	स्वाहा
४३	१३	चीरं	क्षीरं
४५	२	दांन	दानं
४५	३	सहस्र	सहस्रं
४५	१६	नमो ।	नमो
४५	२२	हं	हूं
४५	२४	मंण्डलं	मण्डलं
४७	१०	प्रयङ्गु	प्रियङ्गु
४८	३	मुपाहृतम्	समुदाहृतम्
४८	१७	नखकरणं	मत्तकरणं
४९	१२	असंतुष्टो	असन्तुष्टो
५०	१५	विनिमुक्तो	विनिर्मुक्तो
५०	१६	स्वहा	स्वाहा

पृष्ठे	पंक्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
५१	२१	वल्लीपलित	वलीपलित
५२	१	रुदाय	रुद्राय
५२	२१	स्त्रीभाजनं	स्त्रीभाजनं
५२	२२	हु	हुं
५२	२४	पाश्वैँरा	पाश्वैँरा
५४	११	सुसंचूर्णं	सुसंपूर्णं
५४	१३	सरितटे	सरित्तटे
५५	६	गृहऽर्चा	गृहेऽर्चा
५६	३	सुस्थो	स्वस्थो
५७	१३	रप्येयुतन	रप्ययुतेन
५८	२०	द्रीं द्रीं द्रं	द्रा द्रीं द्रूं
५९	१	ह्रीं ह्रीं	द्रीं द्रीं
५९	३	खङ्ग	खड्ग
५९	५	हं सिनि	हूंसिनि
५९	२०	ह्रं	ह्रां
६३	२२	विस्फाटंक	विस्फोटक
६४	७	दीपपित्वा	दीपयित्वा
६५	७	तिर्यक	तिर्यक्
६६	१५	ववस्थित	व्यवस्थित
६७	१८	चिदग्ध	विदग्ध

उड्डामरेश्वरतन्त्रम् ।

उड्डीशेन समाकीर्णा योनिवृन्दसमाकुला ।
प्रणम्य शिरसा देवी गौरी पृच्छति शङ्करम् ॥ १ ॥
ईश्वर श्रोतुमिच्छामि लोकनाथ जगत्प्रभो ।
प्रसादं कुरु देवेश ब्रूहि धर्मार्थसाधकम् ॥ २ ॥
वशीकरणमुच्चाटं मोहनं स्तम्भनं तथा ।
शान्तिकं पौष्टिकं वाथ करणानि बहूनि च ॥ ३ ॥
चक्षुर्हानिं महेशान श्रुतिहानिं तथैव च ।
ज्ञानहानिं क्रियाहानिं कीलकं च तथापरम् ॥ ४ ॥
कार्यस्तम्भं सुरेशान शोषणं पूरणं तथा ।
मन्त्रध्यानं विशेषेण तत्सर्वं वद मे प्रभो ॥ ५ ॥
अन्यच्च विविधं कार्यं प्रसादाद्ब्रूहि भैरव ।
यस्य विज्ञानमात्रेण मनुष्यो भुवि दुर्लभः ॥ ६ ॥

श्रीईश्वर उवाच ।

शृणु त्वं हि वरारोहे सिद्ध्यर्थं यदि पृच्छसि ।
तद्वदिष्यामि ते देवि तत्सर्वं समुदाहृतम् ॥ ७ ॥
औषधैर्मन्त्रजापैश्च रिपुं हन्यान्न संशयः ।
उड्डीशात् सारमाकृष्य मयोक्तं तव भक्तितः ॥८॥
उड्डीशं च नमस्कृत्य रुद्रं चैव सुदुर्लभम् ।
कपर्दिनं विरूपाक्षं सर्वभूतभयापहम् ॥९॥

वक्ष्ये रुद्रोद्भवान् योगान् सर्वशत्रुविनाशकान् ।
तैस्तु प्रयोजितैः सद्यः प्राणान् हन्ति न संशयः ॥१०॥
प्रथमं भूतकरणं द्वितीयोन्मादनं तथा ।
तृतीयं द्वेषणं चाथ तुर्यमुच्चाटनं तथा ॥ ११ ॥
ग्रामोच्चाटं पञ्चमं च जलस्तम्भं च षष्ठकम् ।
वह्नेः स्तम्भकरं चाथ वशीकरणमुत्तमम् ॥ १२ ॥
अन्यानपि प्रयोगांश्च बहून् शृणु वरानने ।
शिवेन कथिता योगा उड्डीशे शास्त्रनिश्चये ॥ १३ ॥
अन्धीकरणं मूकीकरणं बधिरीकरणं तथा ।
भूतज्वरस्य करणमस्त्रशस्त्रस्य दूषणम् ॥ १४ ॥
जलदोषप्रशमनं दध्नो मधुविनाशनम् ।
विनाशं मत्तकरणं गजवाजिप्रकोपनम् ॥ १५ ॥
आकर्षणं भुजङ्गानां मानवानां तथा ध्रुवम् ।
वह्नेर्विनाशनं कुर्यात् पर्णानां हि विनाशनम् ॥ १६ ॥
[1]गर्दभस्यात्मकरणं परकायप्रवेशनम् ।
वेतालपादुकासिद्धिमुल्वकाज्ज्वलनं तथा ॥ १७ ॥
अन्यान् बहुप्रयोगांश्च रौद्रान् रोमप्रहर्षणान्[2] ।
विद्यामन्त्रप्रयोगादीन् औषधांश्चाभिचारिकान् ॥ १८ ॥
गुप्तागुप्ततराः कार्या रक्षि[3]तव्याः प्रयत्नतः ।
उड्डीशं यो न जानाति स रुष्टः किं करिष्यति ॥१९॥
सुमेरुं चालयेत् स्थानात् सागरैः प्लावयेन्महीम् ।
सूर्यं च पातयेद्भूमौ नेदं मिथ्या भविष्यति ॥ २० ॥

---

१ 'गर्भस्य स्तम्भीकरणं' ख. पाठः । २ 'हर्षणम्' क. पाठः । ३ 'वीक्षि' क. पाठः ।

यथैवेन्द्रस्य वज्रं च पाशं हि वरुणस्य च ।
यमस्य च यथा दण्डं कुबेरस्य गदा यथा ॥ २१ ॥
वह्नेः शक्तिर्यथा प्रोक्ता खड्गस्तु निर्ऋतेर्यथा ।
यथा वायोश्चाङ्कुशं हि त्रिशूलं शूलपाणिनः[१] ॥ २२ ॥
स्कन्दस्य च यथा शक्तिर्विष्णोश्चक्रं सुदर्शनम् ।
तथैते च महायोगाः प्रयुक्ताः शत्रुकारणे ॥२३॥
अनिवृत्ते निवर्तन्ते अमोघा नात्र संशयः ।
सन्तुष्टेन प्रयुक्तेन सिध्यन्ति सुविचारतः ॥ २४ ॥
रतानां करणं वक्ष्ये शत्रुसाधनमुत्तमम् ।
येनैव कृतमात्रेण भूतो गृह्णाति मानवम् ॥ २५ ॥
निम्बकाष्ठं समादाय चतुरङ्गुलमानतः ।
शत्रुविष्ठासमालिप्तं तथा नाम समालिखेत् ॥ २६ ॥
चिताङ्गारेण तन्नाम्ना धूपं दद्यान्महेश्वरि ।
चितान्तः संस्थितो भूत्वा यस्य गात्रमृदाहरेत् ॥ २७ ॥
कृष्णाष्टम्यां चतुर्दश्यामष्टोत्तरशतं जपेत् ।
भूतो गृह्णाति तं शीघ्रं मन्त्रेणानेन मन्त्रितः ॥२८॥

ॐ नमो भगवते सर्वभूताधिपतये विरूपाक्षाय नित्यं क्रूराय दंष्ट्रिणे विकरालिने ग्रहयक्षभूतवेतालेन सह शङ्कर मनुष्यं दहदह पचपच गृह्णगृह्ण गृह्णापयगृह्णापय हुं फट् स्वाहा ।

प्रत्यानयं यदीच्छेत तस्यैषा क्रियते क्रिया ।
दापयेद् देवमीशानं घृतेन वचया सह ॥ २९ ॥
गुग्गुलं प्रदद्येद् धूपं घृतामिश्रं समन्ततः ।
मन्त्रेण मन्त्रयित्वा तु ततः स्वास्थ्यं भवेत् किल ॥३०॥

---

१ 'शूलपाणेस्त्रिशूलकम्' क. पाठः ।

मन्त्रः— ओंनमः शिवाय शान्ताय प्रभाय मुक्ताय देवाधिदेवाय शुभ्रबाहवे व्याधिं शमयशमय अमुकः स्वस्थो भवतु नमोऽस्तु ते। इति स्वास्थ्यमन्त्रः ।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि प्रयोगं भुवि दुर्लभम् ।
येनैव कृतमात्रेण ज्वरो गृह्णाति मानवम् ॥ ३१ ॥
निम्बकाष्ठाकृतिं कृत्वा चतुरङ्गुलमानतः ।
तस्या हृदि विषोन्मत्तराजिकालवणैस्तथा ॥ ३२ ॥
नाम संलिख्य प्रकृतौ पाच्यमानायां ततः परम् ।
ततस्तु शत्रुनाम्ना च अष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ ३३ ॥
ततः स प्रहरार्धेन ज्वरभूतेन गृह्यते ।

अथ जपमन्त्रः— ओं बकामुखा चामुण्डा अमुकस्य क्षीरमांसशोणितभोजिनी अमुकं खः खः ज्वरेण गृह्णगृह्ण गृह्णापय गृह्णापय हुं फट् स्वाहा ।

प्रत्यानयं[1] यदीच्छेत तस्यैषा क्रियते क्रिया ॥ ३४ ॥
दुग्धस्नातनामाक्षराणि तदा स्वस्थो भवेदिति ।
अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि प्रयोगं भुवि दुर्लभम् ॥ ३५ ॥
येन विज्ञानमात्रेण शत्रोरुच्चाटनं भवेत् ।
ब्रह्मदण्डी चिताभस्म गोमयस्य तथैव च ॥ ३६ ॥
क्षारञ्चापि समादाय काकजङ्घासमन्वितम् ।
क्षिपेच्छिरसि शत्रूणां तूर्णमुच्चाटयेद्रिपुम् ॥ ३७ ॥
ततः संस्नापयेदेनं गोक्षीरेण समन्वितम् ।
मुण्डनं चाथ केशानां ततः स्वस्थो भवेद् ध्रुवम् ॥३८॥
अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि शत्रोरुच्चाटनं वरम् ।

१ प्रत्यानयने इत्यर्थः ।

धूपं निर्भेदकं नाम स्वयं रुद्रेण भाषितम् ॥ ३९ ॥
ब्रह्मदण्डी समूला च काकजङ्घा समन्विता ।
निर्मोकं सर्पराजस्य धूपमुच्चाटयेद्रिपून् ॥ ४० ॥
सर्पकञ्चुकमादाय कृष्णोरगशिरस्तथा ।
निखनेद्यस्य च द्वारे तमुच्चाटयते हठात् ॥ ४१ ॥
ब्रह्मदण्डी सुरामांसी कच्छपस्य शिरस्तथा ।
श्मशानभस्मसंयुक्तं कपाले मानुषे न्यसेत् ॥ ४२ ॥
शत्रोर्द्वारे निखातेन तूर्णमुचाटयेद्रिपून् ।
सप्तरात्रेण देवेशि समूलं नश्यते गृहम् ॥ ४३ ॥
अथ विद्वेषणं वक्ष्ये शत्रूणां शृणु शङ्करि ।
येनैव कृतमात्रेण विद्वेषो जायते नृणाम् ॥ ४४ ॥
ब्रह्मदण्डी समूला च काकमांसेन संयुता ।
जातीपुष्परसैर्भाव्या सप्तरात्रं पुनः पुनः ॥ ४५ ॥
ततो मार्जारमूत्रेण सप्ताहं भावयेत् ततः ।
एष धूपः प्रदातव्यः शत्रुगोत्रस्य मध्यतः ॥ ४६ ॥
यथा गन्धं समाघ्राति पिता पुत्रैः समं कलिः ।
विद्वेषणं परं तेषां सुहृद्भिर्बान्धवैः सह ॥ ४७ ॥
स्वस्थीकरणकं प्रोक्तं घृतगुग्गुलधूपतः ।

अथ मारणम् ।

सुरां मानुषमांसं च समादाय विचक्षणः ॥ ४८ ॥
गृध्रास्थि शत्रुविष्ठां च द्वारमध्ये निखातयेत् ।
सप्ताहेन भवेन्मारो यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ४९ ॥
ब्रह्मदण्डी चिताभस्म सुरामांसीसमायुतम् ।
अरिष्टस्य च पत्राणि विषं रुधिरमेव च ॥५०॥

मोहाय च प्रयोक्तव्यः शत्रूणां नामयोगतः ।
सप्तरात्रप्रयोगेन सर्वशत्रुप्रणाशनम् ॥ ५१ ॥
एतेषां दुष्टयोगानां शत्रवे तदुदाहृतम् ।
शतमष्टोत्तरेणैव मन्त्रयित्वा विचक्षणः ॥ ५२ ॥
ओंनमोभगवते श्रीउड्डामरेश्वराय अमुकमुच्चाटयउच्चाटय
विद्वेषयविद्वेषय स्वाहा ।
एकरात्रोषितो भूत्वा कृष्णाष्टम्यां समाहितः ।
देवमभ्यर्च्य चेशानं शतमष्टाधिकं जपेत् ॥ ५३ ॥
मन्त्रमेतत् प्रयोक्तव्यं सिद्धये सिद्धिकाम्यया ।
शत्रुसैन्ये प्रयोक्तव्यं राज्ञश्च विजयार्थिनः ॥ ५४ ॥
लाङ्गूलं गृहगोधायाः कृकलासस्य मस्तकम् ।
इन्द्रगोपकसंयुक्तं जम्बूकस्य शिरस्तथा ॥ ५५ ॥
एतानि समभागानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् ।
अमुक्ते हि प्रयोक्तव्यं सर्वं जनशतं हरेत् ॥ ५६ ॥
नृकपालं समूत्रं च पेचकस्य शिरस्तथा ।
वृश्चिकस्य तु लाङ्गूलं हालाहलकमेव च ॥ ५७ ॥
श्वेतमण्डूकमांसं च मूत्रं चैव गजोष्ट्रयोः ।
गृहीत्वा समभागानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् ॥ ५८ ॥
एतानि शोषयित्वा तु कल्कं कृत्वा पुनः पुनः ।
ओंह्रीं यमाय शत्रुनाशनाय स्वाहा ।
अन्ने पाने प्रदातव्यं रिपुसैन्यविनाशनम् ॥ ५९ ॥
स्पृष्टमात्रेण तेनैव विस्फोटास्तु समन्ततः ।
तस्य देहे ज्वरस्तीव्रो भवेत् तीव्रा च वेदना ॥ ६० ॥
म्रियते सप्तरात्रेण प्रत्यानयनवर्जितः ।

(इदं चूर्णं कुर्यात् ।)

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि यस्य ध्यानेन साधनम् ॥ ६१ ॥
कथितं चैव रुद्रेण त्रिदशेभ्यः प्रसादतः ।
रुधिरं कृष्णसर्पस्य कुक्कुटस्य तु कस्यचित् ॥ ६२ ॥
कच्छपस्य मयूराणां रोचनं जात्यञ्जनं तथा ।
कुङ्कुमं भद्रमुस्तं च तगरं कृष्णमेव च ॥ ६३ ॥
एतानि समभागानि पुष्यार्के च समाहरेत् ।
अश्लेषायां तु पिष्टानि कृत्वा पात्रे च राजते ॥ ६४ ॥
दशाहं स्थापयेद् भूम्यां पश्चादुद्धृत्य लेपयेत् ।
असिधाराङ्गदा नाम स्वयं रुद्रेण भाषिता ॥ ६५ ॥
अथालिपेत्तु गात्राणि स कृत्वास्थीन्यथापि वा ।
फलपुष्पे तथा पत्रे धूपसक्तैस्तथैव च ॥ ६६ ॥
अगदोऽयं महामन्त्रो भूतानां च भयावहः ।
अन्ने पाने मन्त्रयित्वा प्रयुञ्जीत विधानतः ॥ ६७ ॥

ॐ नमो भगवते रुद्राय शान्ताय दिव्ययोगाय दिव्यरूपाय जटिलब्रह्मचारिणे अगदोत्तित्रिदशैव महाबलशतं मनोहं ठः ठः स्वाहा ।

पीड्यमानं जपेन्मन्त्रं शुचिर्भूत्वा समाहितः ।
अष्टोत्तरसहस्रं तु ततो मन्त्रमिमं जपेत् ॥ ६८ ॥
कन्यया पेषयेच्चैव गोष्ठमध्ये प्रयत्नतः ।
तदशक्तौ चितायां तु यथाशक्ति पुनः पुनः ॥ ६९ ॥
स्वयं रुद्रेण संप्रोक्तं सर्वकार्यप्रसाधकम् ।
सर्वे चैव प्रयोक्तव्याः सर्वशत्रुविनाशकाः ॥ ७० ॥
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन रक्षितव्याः प्रयोगवान् ।

अभुक्ते नैव प्रोक्तं यं क्रूरे पापजने तथा ॥ ७१ ॥
दातव्यं भक्तियुक्ताय शास्त्रज्ञायामरेश्वरि ।

इति पार्वतीशिवसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे प्रथमः पटलः ॥ १ ॥

अथ

द्वितीयः पटलः ।

श्रीपार्वत्युवाच ।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि जलस्तम्भनमुत्तमम् ।
कुम्भीरवेल्वदंष्ट्रानि रुधिरं मांसमेव च ॥ १ ॥
हृदयं कच्छपस्यैव शिशुमारं पुनः पुनः ।
विभीतकस्य तैलेन सर्वानेकत्र कारयेत् ॥ २ ॥
न्यासकर्म ततः कृत्वा जले तिष्ठेद्यथासुखम् ।
मद्रकस्य रसं ग्राह्यं लक्षणस्य मकरस्य च ॥ ३ ॥
डुण्डुभस्य शिरो ग्राह्यं सर्वानेकत्र कारयेत् ।
विभीतकस्य तैले तु पच्यमाने च दापयेत् ॥ ४ ॥
न्यासकर्म प्रकुर्वीत सप्ताहं तिष्ठते जले ।
तत्तैलं पाचयेत् लौहे कृष्णाष्टम्यां समाहितः ॥ ५ ॥
चतुर्मासोषितो भूत्वा देवमभ्यर्च्य शङ्करम् ।
अभिमन्त्र्य च मन्त्रेण मृत्तिकास्नानदक्षिणम् ॥ ६ ॥
अष्टाधिकसहस्रं तु जपित्वा होममाचरेत् ।
अनेन मन्त्रयित्वा तु ततः सिध्यति नान्यथा ॥ ७ ॥

"ओं नमो भगवते उड्डामरेश्वराय जलं स्तम्भय स्तम्भय हुं फट् स्वाहा ।"

वक्ष्येऽथ लूताकरणं तं शृणुष्व समासतः ।
भल्लातकरसं गुञ्जा विषं चित्रकमेव च ॥ ८ ॥
कपिकच्छपरोमाणि चूर्णं कृत्वा प्रदापयेत् ।
एतत्सर्वसमायुक्तो लूताकरणमुत्तमम् ॥ ९ ॥
तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि जायते यस्तु लक्षणैः ।
अङ्गानि धूममायान्ति मूर्च्छयन्ति मुहुर्मुहुः ॥ १० ॥
एतद्रूपं भवेत् तस्य लूताविकृतलक्षणम् ।
चिकित्सां तस्य वक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥११॥
उशीरं चन्दनं चैव प्रियङ्गुतगरं तथा ।
रक्तचन्दनकुष्ठं च लेपो लूताविनाशनः ॥ १२ ॥

"ओं नमो भगवते उमामहेश्वराय कुहलीकुर्वनी स्वाहा ॥"

मन्त्राभिमन्त्रितं कृत्वा ततः स्वस्थो भविष्यति ।
कृष्णसर्पशिरो ग्राह्यं मुखे निःक्षिप्य सर्षपान् ॥ १३ ॥
भल्लातकेन संयुक्तं कृष्णसूत्रेण वेष्टयेत् ।
वल्मीकस्य मृदःकोशे अन्तर्धूमेन पाचयेत् ॥ १४ ॥
कपिकच्छपरोमाणि संयुक्तं षोडशांशकैः ।
विषस्य चूर्णं कृत्वा तु शत्रूणां मूर्ध्नि निःक्षिपेत् ॥१५॥
शरद्ग्रीष्मवसन्तेषु लूताकरणमुत्तमम् ।
प्रस्विन्ने च ततो गात्रे लग्नास्तस्मिंस्तु सर्षपाः ॥ १६ ॥
लूतां च सविषां कुर्यान्नात्र कार्या विचारणा ।
वेदनाजातमात्रेण मन्त्रजापं तु पूर्ववत् ॥ १७ ॥
पूर्वोक्तेन विधानेन स्वस्थो भवति पूर्ववत् ।

अथ शस्यविनाशं च कथयामि समासतः ॥ १८ ॥
येनैव कृतमात्रेण वज्रं कृत्वा विचक्षणः ।
क्षेत्रे संपातयेद्यस्मिंस्तस्मिञ्शस्य विनाशनम् ॥ १९ ॥
माहेन्द्रेण क्षिपेत् तत्र प्रयोगेण तु मन्त्रवित् ।
अथ मन्त्रं पुनर्वक्ष्ये प्रयोगेषु प्रयोजकम् ॥ २० ॥
अष्टोत्तरशतेनैव मन्त्रेणानेन मन्त्रयेत् ।
"ओं नमो भगवते उड्डामरेश्वराय वज्रं विनाशय वज्रं सुरपतिराज्ञापय हुं फट् स्वाहा ॥"
इमं योगं प्रयुञ्जानो विधिपूर्वेण कर्मणा ।
पर्णानां चैव योगेन क्षिपेत् पर्णं विनश्यति ॥ २१ ॥
पुनरुच्चाटनं वक्ष्ये शृणु पुत्र यथातथा ।
येनैव कृतमात्रेण ग्रामस्योच्चाटनं भवेत् ॥ २२ ॥
ग्रामे चतुर्णां च पथां मृदमादाय बुद्धिमान् ।
गोमयेनाकृतिं कृत्वा ग्रामस्य च चतुर्दिशः ॥ २३ ॥
चिताकाष्ठानलं कृत्वा कोकिलाकाकपक्षकैः ।
हुत्वा चाहुतिसाहस्रं ततो भस्म समाहरेत् ॥ २४ ॥
अभेदेन समुत्सार्य कृत्वा मुष्टिं सभस्मकम् ।
शतवाराभिजप्तेन अनेनैव तु मन्त्रितः ॥ २५ ॥
"ओं नमो भगवते महाकालरुद्राय त्रिपुरविनाशनकारणाय दहदह धमधम पचपच मथमथ मोहयमोहय उन्मादय-उन्मादय उच्छेदय-उच्छेदय श्रीमहारुद्र आज्ञापयति शङ्करी मोहिनी भगवती खेंखें हुं फट् स्वाहा ॥"
ग्रामे वा नगरे वापि भस्मप्रक्षेपणेन च ।
उच्छेदनं भवत्येव रिपूणां नात्र संशयः ॥ २६ ॥

दूरीकृतं पुनर्भस्म नगरे वसते पुनः ।
कुल्वीकारं प्रवक्ष्यामि शृणु योगं समासतः ॥ २७ ॥
येन योजितमात्रेण पुनः कुल्वो भविष्यति ।
पादपांशुसमायुक्तैरन्तरा घृतगोमयैः ॥ २८ ॥
वृषभस्य पुनः शत्रोः कृत्वा चैवाकृतिं बुधः ।
एकविंशतिवारं हि मन्त्रेणानेन मन्त्रिताम् ॥ २९ ॥
छेदयेत् तीव्रशस्त्रेण ततः कुल्वो भविष्यति ।

"ओं नमो भगवते उड्डामरेश्वराय कामप्रभञ्जनाय अमुकं च्छः च्छः स्वाहा ॥"

प्रस्थितानां च करणे मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥ ३० ॥
कृत्वा मधु घृताक्तं च स्थाने ह्यत्र प्रयोजयेत् ।
स्नात्वा च गव्यदुग्धेन ततः स्वस्थो भविष्यति ॥३१॥

अथ उन्मत्तीकरणम् ।

मूलं कनकबीजस्य घृतचूर्णं समन्ततः ।
गृहचटकस्य विष्ठा च तथा करञ्जबीजकम् ॥ ३२ ॥
एतदुन्मत्तकरं चूर्णं भक्षणात्तत्करं व्रजेत् ।
एकविंशतिवारं च मन्त्रेणानेन मन्त्रितम् ॥ ३३ ॥
खाने पाने प्रदातव्यमुन्मत्तः स्यान्न संशयः ।

"ओं नमो भगवते उड्डामरेश्वराय अमुकं उन्मादय उन्मादय च्छः च्छः स्वाहा ॥"

अजाक्षीरेण शोणितेन पिबेत्तु शतपुष्पिकाम् ॥ ३४ ॥
घृतेन सह वा पीत्वा ततः संपद्यते सुखम् ।

इत्युन्मत्तीकरणम् ॥

एकविंशतिवारं हि मन्त्रितं लवणं खरम् ॥ ३५ ॥

करवीरककाष्ठाग्नौ मन्त्रैर्धूमेण पाचयेत् ।
लवणं तन्तु संगृह्य चूर्णं कृत्वा विचक्षणः ॥ ३६ ॥
खाने पाने प्रदातव्यं मन्त्रेणानेन मन्त्रितम् ।
मन्त्रितं शतवारं च शत्रोर्वा यस्य कस्यचित् ॥३७॥
भक्षणाच्च भवेदन्धो नात्र कार्या विचारणा ।
"ओं नम उड्डामरेश्वराय शरीरं अन्धं कुरु ठः ठः स्वाहा ॥"
अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि कुष्ठीकरणमुत्तमम् ॥ ३८ ॥
येन संपीतमात्रेण कुष्ठी भवति मानवः ।
भल्लातकरसं गुञ्जा तथा मण्डलकारिका ॥ ३९ ॥
गृहगोधासमायुक्ता भक्ते पाने प्रदापयेत् ।
सप्ताहाज्जायते कुष्ठं तत्पीतं च समेधितम् ॥ ४० ॥
एतस्य शमनं कुर्याद्यथा रुद्रेण भाषितम् ।
धात्रीखदिरनिम्बानि शर्करासहितानि च ॥ ४१ ॥
विचूर्ण्य मधुसर्पिर्भ्यां जीर्णानि दापयेद्भिषक् ।
शालिभक्तं पटोलं च घृतयुक्तं तु पायसम् ॥ ४२ ॥
सोष्णं वा मुद्गचूर्णं तु शालियुक्तमथापि वा ।
एतेन दत्तमात्रेण नरः संपद्यते सुखम् ॥ ४३ ॥
जलजीवं तु संगृह्य शोषयेदातपे नरः ।
तस्य संदापयेद्धीमान् यस्य इच्छेत्तु जीवितम् ॥ ४४ ॥
अङ्गदाहेन तीव्रेण धमेत् तं नष्टचेतसम् ।
यदीच्छेज्जीवितं तस्य अङ्गं प्रक्षालयेद् ध्रुवम् ॥ ४५ ॥
पद्ममूलस्य चूर्णं तु क्षालयेत् काञ्जिकेन तु ।
तैलेनोद्वर्तयेल्लिङ्गं क्षालयेत् शीतवारिणा ॥ ४६ ॥
अनेन क्रियमाणेन नरः संपद्यते सुखम् ।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि वश्यादिकरणं परम् ॥ ४७ ॥
येन विज्ञानमात्रेण लोको भवति किङ्करः ।
पुराणिकस्य हृदयं तथा कुष्ठेन भावितम् ॥ ४८ ॥
शिवनिर्माल्यं संचूर्णं यस्य मूर्ध्नि विनिक्षिपेत् ।
नियतं किङ्करो भूत्वा यावज्जीवं स तिष्ठति ॥ ४९ ॥
सप्तवारं मन्त्रयित्वा मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।
"ॐ नमो भगवते उड्डामरेश्वराय स्वाधिकारं साधय साधय स्वाहा ॥"
चन्दनं तगरं कुष्ठं प्रियङ्गुनागकेसरम् ॥ ५० ॥
कृष्णधत्तूरपञ्चाङ्गं समभागं तु कारयेत् ।
छायायां वटिका कार्या प्रदेया खानपानतः ॥ ५१ ॥
पुरुषं चाथ वा नारीं यावज्जीवं वशं नयेत् ।
सप्ताहं मन्त्रितं कृत्वा मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥५२॥
"ॐ नमो भगवते मोहमालिने ठःठः स्वाहा ।"
शंखपुष्पी ह्यधःपुष्पी तथा सङ्कोचपुष्पिका ।
श्वेता च गिरिकर्णी च समं सप्ताहभाविताः ॥ ५३ ॥
स्वशुक्रेण समायुक्ता खाने पाने प्रदापयेत् ।
तं वशीकरणं प्रोक्तं यावज्जीवं न संशयः ॥ ५४ ॥
वज्रं वाथाभया लोध्रं मञ्जिष्ठा हिङ्गुपत्रिका ।
दिव्यं वचा विशालाक्षा कम्बुग्रीवा सुशोभना ॥ ५५ ॥
कुमारीत्वचाङ्गलेपेन सप्तहस्तप्रमाणतः ।
ददाति दशमीना च मन्त्रः कश्चित् प्रगृह्यते ॥ ५६ ॥
विषसुप्तपतिस्त्वेन नात्र कार्या विचारणा ।
जलमध्ये सहा चौरं कुरुते वर्तिको मम ॥ ५७ ॥

दधि मधु नवनीतं पिप्पली शृङ्गवेरं
मरिचमपि तु दद्यात् सप्तमं सैन्धवेन ।
यदि भवति सरोषं तक्षकेणापि दष्टं
गदमिह खलु पीत्वा निर्विषं तत्क्षणं स्यात् ॥५८॥
कुष्ठामृता चातिविषा हरिद्राया विलेपनम् ।
गरुडोक्तं विषहरमौषधं प्राणिजीवनम् ॥ ५९ ॥
उलूकस्य जम्बुकस्य गृध्रस्य महिषस्य च ।
बिडालस्य वराहस्य काकभेकस्य च त्वचः ॥ ६० ॥
मूषकस्य तु नेत्रं च सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् ।
अनेनाञ्जितनेत्रो हि रात्रौ पश्येद्यथा दिवा ॥ ६१ ॥
एतेषां योगमन्त्रोऽयं मनुहीनो न सिद्ध्यति ।
"ॐ नमो भगवते रुद्राय शिवाय ज्योतिषां पतये देहि ज्योतींषि मतिवीर्यकरणाय स्वाहा ॥"
एकरात्रोषितो भूत्वा कृष्णाष्टम्यां समाहितः ॥ ६२ ॥
लिङ्गसंपूजनं कृत्वा जलं चैवाभिमन्त्रयेत् ।
दक्षिणस्यां दिशि स्थित्वा शतमष्टोत्तरं जपेत् ॥ ६३ ॥
ततः सिध्यन्ति मन्त्राणि चाञ्जनानि समन्ततः ।
"ॐ नमो भगवते उड्डामरेश्वराय अञ्जनमन्त्रसिद्धिं देहि मे स्वाहा ॥" इत्यञ्जनाधिकारः ॥
अथ पिशाचीकरणम्—
कनकस्य च बीजानि प्रियङ्गु गुग्गुलस्तथा ॥ ६४ ॥
आत्मानं धूपयित्वा तु योजयेद्राजसंसदि ।
योगमिमं समाघ्राति स वश्यो जायते भृशम् ॥ ६५ ॥
कनकस्य तु बीजानि श्वेतार्कचन्द्रकेसरम् ।

कुष्ठं च देवदारुं च सर्वमेकीकृतं तथा ॥ ६६ ॥
पिष्ट्वा तेन लिप्तगात्रो योगशक्त्या बलिष्ठया ।
यत्र यत्र प्रविष्टस्तु तत्र तत्र जयी भवेत् ॥ ६७ ॥

इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे द्वितीयः पटलः ॥ २ ॥

अथ

तृतीयः पटलः ।

काकस्य पक्षौ संगृह्य सर्पकञ्चुकमेव च ।
श्मशानभस्मसंयुक्तं शत्रोरुच्चाटनं भवेत् ॥ १ ॥
इत्युच्चाटनाधिकारः ।
भूतवादं प्रवक्ष्यामि यथा गरुडभाषितम् ।
येनैव ज्ञातमात्रेण शत्रवो यान्ति वश्यताम् ॥ २ ॥
शत्रुनिर्यासं संगृह्य चूर्णं सत्त्वं च तस्य वै ।
भावयेत् सप्तरात्रं तु भोजनैः सह दापयेत् ॥ ३ ॥
दत्तमात्रेण तेनैव पिशाचैर्गृह्यते तु सः ।
स्वस्थीकारे प्रदातव्या जया तु मधुयष्टिका ॥ ४ ॥
निर्यासैः शालसंभूतैर्बीजानि कतकस्य च ।
भावयेत् सप्तरात्रं तु भोजनैः सह दीयते ॥ ५ ॥
तस्य भक्षणमात्रेण ग्रहैः संगृह्यते नरः ।
शर्करादुग्धपानेन स्वस्थो भवति नान्यथा ॥ ६ ॥
वास्तुकस्य तु निर्यासं बीजानि कतकस्य च ।

मर्दित्वा यातयामाभ्यां गृह्यते ब्रह्मराक्षसैः ॥ ७ ॥
शर्करादुग्धपानेन स्वस्थो भवति नान्यथा ।
कपिकच्छुकनिर्यासैर्मातुलुङ्गस्य बीजकम् ॥ ८ ॥
भावयेत् सप्तरात्रं तु भक्ष्ये पाने प्रदापयेत् ।
"ऊँ नमो भगवते उड्डामरेश्वराय महेश्वरो नाम स्वाहा ।"
आमलक्याश्च चूर्णेन स्त्रीदुग्धसहितेन च ॥ ९ ॥
पाययित्वा विष्कृतं तु स्वास्थ्यं संजायते ध्रुवम् ।
शर्करापद्मकिञ्जल्कपद्मकेसरकल्ककैः ॥ १० ॥
चूर्णीकृतैस्तच्चूर्णं तु दुग्धेन सह दापयेत् ।
तदा दुष्टग्रहैर्मुक्तः स्वस्थश्च जायते नरः ॥ ११ ॥
इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे तृतीयः पटलः ॥ ३ ॥

अथ

चतुर्थः पटलः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि भूतवादे सुदुर्लभम् ।
येन विज्ञानमात्रेण सर्वसिद्धिः प्रजायते ॥ १ ॥

"ऊँ ह्रीं काली कङ्काली किल किल स्वाहा ।" इदं मन्त्रं पूर्वं सहस्रदशकं जपेत् । ततः सहस्रं जुहुयात् कङ्काली वरदा भवति सुवर्णमाषचतुष्टयं प्रत्यहं ददाति ।

अथ सर्वजनमुखस्तम्भनमन्त्रः— "ऊँ ह्रीं नमो भगवती दुर्वचती किलि वाचाभञ्जनी सर्वजनमुखस्तम्भिनी ह्रांह्रींह्रैंह्रौंहः

स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण बिल्वमरिचं घृताक्तं सहस्रहवनं कुर्यात्, समस्तजनपदाः किङ्करा भवन्ति । एतन्मन्त्रेण यदि न्यग्रोधसमिधं घृताक्तां सहस्रैकं होमयेत्, तदा स्त्रीवश्यं भवति ॥ "ओं रौं ह्रीं ह्रूं ह्रूं एं वदवद वाग्वादिनी वागीश्वरी नमः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण सहस्रजप्तेन कवित्वं करोति नात्र सन्देहः । "ओं ओं ओं ईं ईं ईं ऐं ऐं ऐं नमः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण दशसहस्रजप्तेन कवित्वं करोति ॥

इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे चतुर्थः पटलः ॥ ४ ॥

अथ

पञ्चमः पटलः ।

शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि यथा त्रैलोक्यमोहनम् ।
परपुरुषा वशं यान्ति यथावत् कथयामि ते ॥ १ ॥
एला कुष्ठं च लोध्रं च वचा च रक्तचन्दनम् ।
श्मशानभस्मसंयुक्तं प्रयोगं मारणान्तकम् ॥ २ ॥

मारणं सङ्कोचकरणम् ।

कुलत्थं बिल्वपत्रं च रोचना च मनःशिला ।
एतानि समभागानि स्थापयेत् ताम्रभाजने ॥ ३ ॥
सप्तरात्रे स्थिते पात्रे तैलमेभिः पचेद् बुधः ।
तैलेन भगमालिप्य भर्तारमुपगच्छति ॥ ४ ॥
संप्राप्य मैथुनं भर्ता दासो भवति नान्यथा ।

नागरैः मधुसंयुक्तैर्गुटिकां कारयेद् बुधः ॥ ५ ॥
अश्वमूत्रेण संयुज्य पुरुषाणां वशंकरम् ।
कुङ्कुमं शतपुष्पं च प्रियङ्गु रोचनं ततः ॥ ६ ॥
अजाक्षीरेण दातव्यं या भार्या दुर्भगा भवेत् ।
ततः सा सुभगा नित्यं पतिदासत्वमाप्नुयात् ॥ ७ ॥
मातुलुङ्गस्य बीजानि पङ्कजस्य फलानि च ।
समुद्रजं रक्तचूर्णं मधुना सह लेपयेत् ॥ ८ ॥
तैलयोजितमात्रेण पतिर्दासो भवेद् ध्रुवम् ।
अधुना संप्रवक्ष्यामि योगानां सारमुत्तमम् ॥ ९ ॥
येन विज्ञातमात्रेण नारी भवति किङ्करी ।
उशीरं चन्दनं चैव मधुना सह संयुतम् ॥ १० ॥
गजहस्तप्रयोगोऽयं सर्वनारीप्रयोजकः ।
केवलं शशिना युक्तं कुङ्कुमं लेपयेद् भगे ॥ ११ ॥
निजवज्जायते साङ्गं जायते योनिसश्चयम् ।
लवङ्गं सैन्धवं क्षौद्रं पिप्पली मरिचानि च ॥ १२ ॥
नरस्य लेपयेद् गात्रं स भवेद् गजहस्तवत् ।
वरटावेश्मसम्बानं (?) शीततोयेन पेषयेत् ॥ १३ ॥
तेनैव लिप्तमात्रेण भगे रन्ध्रो न जायते ।
तत्र प्रक्षालितेनाथ प्रसवत्वं भविष्यति ॥ १४ ॥
यः स्वरेतः समादाय रत्यन्ते सव्यपाणिना ।
वामपादं स्त्रियो लिम्पेत् सा तस्य वशगा भवेत् ॥१५॥
या भोगशेषे कान्तस्य लिङ्गं वामाङ्घ्रिणा स्पृशेत् ।
यावदायुर्भवेद् दासः स तस्या नात्र संशयः ॥ १६ ॥
कपोतविष्ठा सिन्धूत्थमधुकैः समभागिकैः ।

लिप्त्वा लिङ्गं भजेद्यां तु सा वश्या स्याद्वराङ्गना ॥१७॥
घनसारं सतल्लव्यं मेढ्रं च मधुना सह ।
पिष्ट्वा लिप्त्वा रजो यां च भजेत्सा वश्यगा भवेत् ॥१८॥
रोचना कनकं शम्भुबीजं कर्पूरचन्दनम् ।
एभिर्विलिप्तलिङ्गो यां भजते सा वशा भवेत् ॥ १९ ॥
इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे पञ्चमः पटलः ॥ ५ ॥

अथ

षष्ठः पटलः ।

कृष्णच्छागरोम-कृष्णमार्जाररोम-कृष्णकाकरोमाणि कृष्णाष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्यां वा शनिभौमयोर्वारेऽश्लेषानक्षत्रे आर्द्रानक्षत्रे वा समभागानि कृत्वा कूपतडागनदीपयसा पेषयित्वा गुटिकां कृत्वा संग्रामे चोपविशेत् । रणपांशुना तिलकं कुर्यात् । अथानन्तरं येऽन्ये पुरुषा दर्शनं कुर्वन्ति ते कम्पयन्ति मूर्च्छयन्ति उत्पतन्ति पलायन्ते । ये पिष्ट्वा लेपं कुर्वन्ति तेषां शु(त्व)चि कापि पतति न मुञ्चति ।

एष योगो मया प्रोक्तो देवानामपि दुर्लभः ।
निवेदनीयः कस्यापि न कदाचिदिति ब्रुवे ॥ १ ॥
अथातः संप्रवक्ष्यामि शरीरज्ञानमुत्तमम् ।
येन विज्ञानमात्रेण जायते च शुभाशुभम् ॥ २ ॥
जीवितं मरणं चैव लाभालाभं जयाजयम् ।

सुखदुःखं भवाभावौ गमनागमनं तथा ॥ ३ ॥
हिमालयसुता वै हि पृष्टवती वृषध्वजम् ।

अथ पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशानि तत्त्वानि, तत्र गुरोर्बृहत्प्रसादेन शास्त्राणि च, येन योगेनातीतेन त्रैलोक्यं सचराचरं जातमेव । येषां समयोगानि स्थूलसूक्ष्माणि कथ्यन्ते । स च संप्रेत्य चेष्टायां लक्ष्यते, तस्याः किं नाम, तस्य च का जिज्ञासा यथापदुच्यते चाहुस्ततः पञ्चतत्त्वानि पश्यन्ते । संप्रति दूतो यदागत्य वदति, तस्य वागुदेति, पञ्चतत्त्वाक्षराणि ज्ञात्वा यस्य तत्त्वाक्षरस्य वक्त्रे तत्त्वाक्षराणि भवन्ति प्रश्नचिन्तायां स तत्त्वं जपति । यदि प्रश्नचिन्तायां पृथिवीतत्त्वाक्षराणि भवन्ति तदा पृथ्वीतत्त्वं भवति । यद्येषामधिका भवन्ति, तदा पानीयतत्त्वानि भवन्ति, तत्त्वाक्षराणीत्यर्थः । 'अआइईउऊऋॠऌॡ' एतानि पृथ्वीतत्त्वाक्षराणि । 'एऐओऔअंअः' एतानि जलतत्त्वाक्षराणि । 'कखगघङचछजझञ' एतानि तेजस्तत्त्वाक्षराणि । 'टठडढणतथदधनपफबभम' एतानि वायुतत्त्वाक्षराणि । 'यरलवशषसह' एतान्याकाशतत्त्वाक्षराणि । एतानि वर्धितवाक्येनाधिकाक्षराणि भवन्ति । ....विविधप्रकारचिन्ताः, समविषमाक्षराणि (पृथ्वीतत्त्वानि) ज्ञातव्यानीति । जीवितमरणलाभालाभ-जयपराजय-सुखदुःखगमनागमनानि च यानि समानि विषमाणि अप्तत्त्वानि निर्वाचितव्यानि । यदा चित्तं भवति कृतस्य वाक्यविषये पृथिवीविषये, तदा सलिलतत्त्वाक्षराणि भवन्ति तदा स जसं जपति । अप्चिन्तायां यदा पृथिवीतत्त्वाक्षराणि भवन्ति,

तदा पृथ्वीतत्त्वं भवति । एवमन्येष्वपि बोद्धव्यम् । अक्षराणि येन कथयति । लाभचिन्तायां तेजआकाशाक्षराणि अधिकानि भवन्ति, तदा तेऽशुभोऽधिकतरो भविता । यदा देशात् तत्त्वाक्षा गमनादिकं तेजसः ग्रामचलिते संग्रामगमने 'अहेतु-अके-डके' तैजसाक्षराण्यधिकानि भवन्ति । पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशा एतेषामक्षराणि विवाहकाले एतेषु तेजोऽक्षराणि शुभहारकाणि भवन्ति ॥

इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे षष्ठः पटलः ॥ ६ ॥

अथ

सप्तमः पटलः ।

अथौषधीकरणं निरूप्यते ।

ओषधी परमा श्रेष्ठा गोपितव्या प्रयत्नतः ।
यस्याः प्रयोगमात्रेण देवता यान्ति वश्यताम् ॥ १ ॥
ओषधी सा बुधैः प्रोक्ता चाण्डाली लोकविश्रुता ।
सुरासुरगणैः पूज्या सर्वकार्यार्थसाधिनी ॥ २ ॥
एकपत्री द्विपत्री च त्रिपत्री तुर्यपत्रिका ।
अनेन विधिना देवि चतुश्चरणगामिनी ॥ ३ ॥
मानुषाणां विशेषेण वश्यकर्मणि योजिता ।

एकपत्री तु स्वाङ्गमलसंयुक्ता स्त्रियं वशमानयति, द्विपत्री राज्ञो राजपुरुषान् । त्रिपत्री श्रीशाकमरिचसहिता

दुष्टां चमूं वशमानयति, चतुष्पत्री च कन्दुसहिता मत्त-दुष्टगजं वशमानयति ॥ अथोत्पाटनविधिः कथ्यते—

शनिवारे शुचिर्भूत्वा सायं सन्ध्यादिकं विधाय गन्ध-पुष्पधूपदीपनैवेद्यादिभिः पञ्चोपचारैः पूजादिकं विधाय, अक्षतं फलं हस्ते गृहीत्वा ओषधिसमीपे स्थित्वाभिमन्त्रणं कुर्यात्। ततोऽनुदिते भानौ खादिरकाष्ठकीलकेन खनयेत् । तत्र मन्त्रः—"येन त्वां खनते ब्रह्मा हृषीकेशो महेश्वरः । शची-पतिः पितृपतिर्जलेशश्च धनाधिपः ॥ तेन त्वां खनयिष्यामि तिष्ठ तिष्ठ महौषधि ।" इति पठित्वा खनयेत् ॥

शुचिरारभ्य एकान्ते प्रभाते मन्त्रमुक्तितः ॥ ४ ॥
संग्राह्यमौषधं सिद्ध्यै न भवन्ति हि काष्ठवत् ।
नमोऽस्त्वमृतसंभूते बलवीर्यविवर्धिनि ॥ ५ ॥
बलमायुश्च मे देहि पापं मे नय दूरतः ।

येन चानेन मन्त्रेण खनित्वोत्पाद्यमानं कृत्वा यः पूर्व-मानीतो योऽन्यथा भवेत् ।

अत्रैव तिष्ठ कल्याणि मम कार्यकरी भव ॥ ६ ॥
मम कार्ये कृते सिद्धे इतस्त्वं हि गमिष्यसि ।

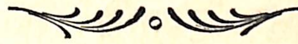
"ॐ ह्रीं रक्तचामुण्डे हूं फट् स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण पुष्यर्क्षे हस्तर्क्षे वा नक्षत्रे सर्वाश्चौषध्य उत्पाटनीयाः । यैर्नरैश्च उदिते भानौ ओषध्यः खन्यन्ते उत्पाट्यन्ते उत्प-द्यन्ते वा, तासां रविकिरणपीतप्रभावेनावीर्यप्रभावो भवति । सिद्धिकारिका न भवन्ति । यद्युदिते भास्करे उत्पाट्यन्ते, तदा तासां पूजा कर्तव्या । जपारक्तोत्पलरक्तकरवीररक्त-चन्दनकुङ्कुमेन गव्यगोमयेन सपादहस्तभूमिं संलिप्य तन्मध्ये

चतुरस्रं कारयेत् । रक्तचन्दनकुङ्कुमाभ्यां तन्मध्ये वर्तुलं वितस्तिमात्रं भानुं पूजयेत् । पार्श्वे चन्द्रादिग्रहान् पूजयेत् । ततो रक्तभक्तपुष्परक्तैर्वक्ष्यमाणमन्त्रेण बलिं दद्यात् । "ॐ द्रां द्रीं द्रूं द्रैं द्रौं द्रः सः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण पूजां कृत्वोत्पाटयेत्, वीर्ययुक्ता भवति सर्वकार्यक्षमा भवति ॥

इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे चाण्डालीमहौषधिवर्णनं
सप्तमः पटलः ॥ ७ ॥

अथ

अष्टमः पटलः ।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि नारीणां गर्भधारणम् । पद्मबीजं गव्यपयसा सह या नारी पिबति सा गर्भवती भवति सत्यमेव , आदित्यवारे निमन्त्रयेत्, चन्द्रवारे भक्षयेत् । पूर्वादिग्भागास्थितं शरीषमूलं गव्यघृतेन सह ऋतुसमये भक्षयेत् सा संवत्सरेण गर्भवती भवति ।

अनपत्या च या नारी कपित्थं भक्षयेत् सदा ।
अभिमन्त्र्य तु मन्त्रेण सापि पुत्रवती भवेत् ॥ १ ॥
एकवृक्षतटे नारी स्नानं कृत्वाभिमन्त्रयेत् ।
आदिवन्ध्यापि देवेशि भवेद्गर्भवती हि सा ॥ २ ॥
देवः शिवो भवेद्यत्र नदीसङ्गमसन्निधौ ।
तस्यां नद्यां दिशि स्वाहा वन्ध्या पुत्रवती भवेत् ॥३॥

विधिरत्रोच्यते—

कपिलागोमयेनाथ भूमिं संलिप्य यत्नतः ।
स्नात्वा विधिप्रकारेण मण्डलं कारयेत् ततः ॥ ४ ॥
चतुरस्रं चतुष्कोणं तन्मध्ये वर्तुलं स्मृतम् ।
तन्मध्ये विलिखेत् पश्चादष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ५ ॥
मध्ये तु पूजयेद् देवं पत्रे शक्तिं प्रपूजयेत् ।
निर्व्रणमण्डलस्याग्रे कमलं स्थापयेद् बुधः ॥ ६ ॥

शिखिपत्रनखवर्णेन लिखेत् । भृङ्गता कुलसप्तपर्वतमृत्तिका............ (?) स्वमलामृत्तिका-वल्मीकमृत्तिका-निम्बमूल-मृत्तिका सुवर्णरजतताम्रकांस्य—सहस्रमूल—सर्वतीर्थानि , समुद्राः सरितः सर्वाः सर्वौषधयः सर्वदेवताः सर्वसिद्धयः सर्वयोगिन्यः सर्वे गिरयः सर्वे नागाः, पञ्चजात्यानि फलानि पञ्चप्रकाराक्षतानि पञ्च सुवर्णपुष्पाणि स्थिरचित्तेन मन्त्रितकलशे परिकल्पयेत् । अथ मन्त्रः— “ह्रांह्रींह्रूंह्रैंह्रौंह्रः ।” अनेन मन्त्रेण या नारी विधानेन निरत (नियम) वर्जिता अब्रह्मचारिणी देवी वन्ध्या पञ्चपतिवर्जिता ।

अपुत्रा लभते पुत्रान् दुर्भगा सुभगा भवेत् ।
अनेनैव विधानेन कन्या प्राप्नोति सत्पतिम् ॥ ७ ॥
मन्त्रौषधीप्रयोगाश्च ये चान्ये चूर्णकीर्णकाः ।
नवाभिचारिताः क्रूराः शुद्धदेहा भवन्ति ते ॥ ८ ॥
ये चान्ये विघ्नकर्तारश्चरन्ति भुवि राक्षसाः ।
ते सर्वे प्रलयं यान्ति सत्यं देवि मयोदितम् ॥ ९ ॥
सकृदुच्चरिते मन्त्रे महापुण्यं प्रजायते ।
ब्रह्महत्यादयो दोषाः क्षयं यान्ति न संशयः ॥ १० ॥

अथ प्रथमोपाय उच्यते—नागकेसर १० माषकं गव्यघृतेन सहर्तुस्नानदिवसे पिबेत् । तदनन्तरं भर्त्रा सह रात्रौ संयोगं कुर्यात् । सा अवश्यमेव गर्भवती भवति ।

अथ द्वितीयोपायः—श्वेतजीरकं १७ माषमात्रकं रात्रौ मृण्मयपात्रे जलेन सह निरावरणस्थाने समग्ररात्रौ स्थापयेत् । अग्रिमदिवसे शिलायां पिष्ट्वा पर्युषितजलेन या स्त्री ऋतुस्नानदिने पीत्वा रात्रौ भर्त्रा सह संयोगं कुर्यादवश्यं सा गर्भवती भवति ।

अथ तृतीयोपायः—दकाल्वद्मदीपि १० माषकं गव्यदुग्धेन सह या ऋतुस्नानदिवसे पीत्वा रात्रौ भर्त्रा सह सयोगं कुर्यात् सा अवश्यमेव गर्भवती भवति । इति तृतीयोपायः ।

"ओं घण्टाकर्णाय स्वाहा" इमं सप्तधा जप्त्वा ग्रामे नगरे वा प्रविशेत् तत्र विशिष्टं भोजनं प्राप्नोति । अन्यच्च "भो अल्ल मे सिद्धा" अनेनाष्टोत्तरशतं जपेत् । शिरीषमूलमृदः क्षेत्रस्य चतुष्कोणेषु मोक्षयेत् तदा शशकमूषकवराहचतुष्पादप्रभृतीनां मुखबन्धनं भवति ।

अधुना संप्रवक्ष्यामि मन्त्रान् मे फलदायकाः ।
ये सिद्ध्यति दशान्यूनं मन्त्रसाधनमुक्तिदाः ॥ ११ ॥

शत्रुमित्र–उदासीन–साध्यसिद्धस्य लक्षणम् ।

मन्त्राक्षराणि लिखित्वा साधकस्य तस्य यदापि च प्रथमवर्गाक्षरो भवति, तदा मित्रं, द्वितीयवर्गाक्षरो भवति तदा सिद्धः । तृतीयवर्गस्य यदा भवति, तदा साध्यः, चतुर्थवर्गाक्षरो भवति, तदोदासीनः, पञ्चमवर्गाक्षरो यदा भवति, तदा शत्रुर्ज्ञातव्यः । एतान् भेदान् ज्ञात्वा मन्त्रशोधनमारभेत् तदा साधकानां सुखावहो भवति॥

अथ कल्पवृक्षषण्डमूलानि यानि प्रक्षालितानि गव्यदधि-मिश्रितायां राजिकायां संस्कार्याणि। ततो नियमपूर्वकं भक्षयेत्। निर्व्याधियोगेष्वमुं स्वमुखे नियोजयेत्। विधानमस्या ब्रवीमीति देवी। अथ मन्त्रः—"ओं नमः षण्मुखाय शक्तिहस्ताय मयूरवाहनाय औषधीकेन देहि मे भव स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण चतुर्दश्यां शुचिर्भूत्वा मयूरशिखामुत्पाटयेत् तदा महाप्रभावयुक्ता भवति। गव्यघृतेन सह संगृह्णीत तदा इन्द्रियबलो भवति। पञ्चमलेन स्वर्णकारो भवति।

अन्यच्च—श्वेतकरवीरमूल-श्वेतगिरिकर्णिकामूल - हेवचनाङ्-भीकृतजाताञ्जली पञ्चमलसमायुक्ता खाने पाने प्रदातव्या मरणान्तं वशीकरणम्॥

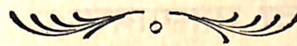
अन्यच्च—श्वेतगिरिकर्णिकामूलं स्ववीर्येण सह स्वकीय पञ्चमलहरवीर्य - श्वेतार्कमूलमेतानि हस्तर्क्षे पुष्यर्क्षे वा एकीकृत्य कुमारिकाहस्ताभ्यां मर्दयित्वा अष्टम्यां चतुर्दश्यां वा गजमदेन सह हस्ते गुटिकां कारयेत्। यस्यै एकापि दीयते सा वश्या भवति नान्यथा। शुक्लपक्षेऽपि सर्पाणां दीयते ते सर्पा अपि वश्या भवन्ति, श्रीमहाभैरवस्य वचो यथा, कुङ्कुमेन सह दीयते तदा वै गजो वशीभवति। रोचनया कुङ्कुमेन सह यदा तिलकं क्रियते तदा सा स्त्री पृष्ठलग्ना भ्रमति। गुरुदारेभ्यः तिलको न दर्शयितव्यः। राजद्वारे तथा न्याये विवाहे युद्धे जयावहे त्रैलोक्यमोहनमेतत्। त्रिफला ५ माषाः, निम्ब १ माष, कदम्ब २ माष, नीप ३ माष, तिराइता ४ माष, करञ्ज ५ माष, भृङ्गराज ६

माष , मयूरशिखा ७ माषाः , एतानि समभागानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् । तदनन्तरं मधुना सह पेषयेत् । भोजनं च यथाहारं कुरुते नात्र संशयः । एतच्चूर्णं सुरेभ्योऽपि दुर्लभम् । रात्रिचूर्णं शिरीषवल्कलचूर्णं च गव्यघृतेन सह यस्यै वनितायै ऋतुस्नानदिवसे पानार्थं दीयते सा स्त्री वन्ध्यापि गर्भवती भवति नात्र संशयः । एतच्चूर्णं कपित्थफलेन सह ऋतुसमये अपुत्रवती भक्षयति सा स्त्री पुत्रमाप्नोति । एतच्चूर्णं श्वेतकङ्कोलीमूलं लक्ष्मणाचूर्णं च समं कृत्वा कुङ्कुमक्वाथेन सहर्तुसमये सदा भक्षणार्थं दीयते तदा तस्याः शरीरशुद्धिर्भवति । पश्चादृतुसमयोपरि पञ्च दिनानि भक्षयेत् तदा सा गर्भधारणक्षमा भवति नात्र संशयः ॥

इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे मयूरशिखानिरूपणमष्टमः पटलः ॥ ८ ॥

अथ

नवमः पटलः ।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि औषधं परमदुर्लभम् ।
आस्फोटी नाम विख्याता नागदमनीति विश्रुता ॥ १ ॥
अस्या विधानं वक्ष्यामि दुर्लभं त्रिदिवौकसाम् ।
विषाः सर्वे विनश्यन्ति लेपनाद्भक्षणात् क्षणात् ॥ २ ॥

पत्रहस्ते तां प्रलिप्य सर्पो म्रियते धृतमात्रे सर्पो न नश्यति, नैव क्षतानि, प्रलिप्य नागपूजितमन्त्रेण सर्पो विनश्यति ।

नागदमनीमूलं खननान्नाडीललाटलेपनान्नाशयति समन्ततः आमवातं पित्तवातं श्लेष्मवातमेते वाता विनश्यन्ति भक्षणान्नात्र संशयः ॥

अथ कथयाम्योषधीकरणे करणकारणानि । पुत्रमय वशीकरणकारकपुत्रपुत्रं कंसं कातरापि वशं परं(?)महिलाजनस्यैकश अप्यस्य दीयते सा पतिं परित्यज्य पश्यतां लोकानां नग्ना भूत्वा भ्रमति ॥

अथ कथयामि तान्त्रिकविधिम् । ताम्रवेदीपरोर इति लोकैरुच्यते, शनिवारे तामभिमन्त्र्य दिगम्बरो मुक्तकेशो भूत्वानुदिते भानौ ग्रहणं कुर्यात् । पिष्ट्वा सम्यक्प्रकारेण स्त्रीपञ्चमलेन च कामातुरेण कृत्वा ताम्बूलेन सह भगिनीकृत्वा दीयते सा वश्या भवति नान्यथा । मातापि पुत्रं परित्यज्य तत्परा भूत्वा पृष्ठतो नग्ना भवति यत्र कुत्रापि तथा तमनुयाति न संशयः ॥ काकजङ्घेति विख्याता महौषधिर्ग्रामे सर्वत्र तिष्ठति, शनिवारे सन्ध्यासमये तस्या अभिमन्त्रणं कुर्यात् तदन्तरं ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थायानुदिते भानौ पुष्यर्क्षे हस्तर्क्षे वा योगे खदिरकीलकेन तां समूलामुत्पाटयेत् । पुनस्तां सप्तम्यामष्टम्यां नवम्यां वा एतासु तिथिषु पुनर्वसुपुष्यहस्तर्क्षयुक्तासु स्वपञ्चमलेन सह पिष्ट्वा स्ववीर्यं स्वरक्तमपि तस्मिन् दत्त्वा यस्यै वनितायै दीयते सा स्त्री वश्या भवति सत्यमेव मन्त्रेणानेन मन्त्रयेत् । "ॐ नमो भगवति त्रिपुरे त्रैलोक्यमोहिनि ऐं द्रां श्रीं क्लीं सौं अमुकनाम्नीं शीघ्रं मे वशमानय स्वाहा ।" इति मन्त्रः ॥

अथ गुञ्जाकल्पो लिख्यते—श्वेतगुञ्जां शनिवारे सन्ध्या-

समयेऽभिमन्त्रितां कृत्वा ततो ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थायानुदिते भानौ खादिरकीलकेन दिगम्बरो भूत्वा समूलामुत्पाटयेत्। पुष्यर्क्षे हस्तर्क्षे वा स्त्रीपुष्पेण सह गोरोचन-काश्मीरकुङ्कुमश्वेतचन्दन - रक्तचन्दन - कस्तूरी - कर्पूर-हस्तिमदेन सहाभिमन्त्र्य तिलकं कुर्यात् तदा स्त्री कामबाणविमोहिता विह्वला भवति । मन्त्रेणानेन मन्त्रयेत्—"ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं ह्रूं फट् स्वाहा।" इति कामबाणतिलकम् ॥

अथान्यतन्त्रोक्तं वशीकरणादिकं लिख्यते—

सारमुद्धृत्य संक्षेपाद्वशीकरणमोहने ।
कामिनां प्रीतिजनकं किञ्चित्तदपि गद्यते ॥ ३ ॥

तत्रादौ तिलकविधिः ।

लज्जां मधूकं कव्यं च नलिनीमूलमेव च ।
एतान् पिष्ट्वा स्ववीर्येण यः कुर्यात् तिलकं पुमान् ॥४॥
तत्क्षणादेव नयति वश्यतां भुवनत्रयम् ।
वात्स्यायनेन मुनिना प्रोक्तं योगमनुत्तमम् ॥ ५ ॥
सिताष्टमूलमञ्जिष्ठा वचा मुस्ता सकुष्ठका ।
स्त्रीयोनिशोणिते चैतदेकीकृत्य ललाटके ॥ ६ ॥
शुभं तिलकमाधत्ते यः स लोकत्रयं क्रमात् ।
कृतज्ञः स्ववशं कुर्यान्मोदते च चिरं भुवि ॥ ७ ॥
तगरं पिप्पलीमूलं मेषीशृङ्गी कणा जटा ।
एतत्समं स्वपञ्चाङ्गमले नीत्वैकतां सुधीः ॥ ८ ॥
मधुना तिलकं कुर्याद्यः क्षोणीसुतवासरे ।
जगत्सर्वं वशीकुर्यात् स पुमान्नात्र संशयः ॥ ९ ॥
गोरोचनं च संभाव्य स्वपुसो रुधिरेण या ।

कुर्यात् सा तिलकं भाले पतिं च मोहयेद्भृशम् ॥ १० ॥

अथाञ्जनविधिः—

महाष्टमीदिने यस्तु श्मशाने नरमस्तके ।
पातितं कज्जलं विश्वं मोहयेन्नयनाञ्जनात् ॥ ११ ॥
रोचनां केसरं कन्यां शिलां चेति विशोधयन् ।
योजयेद् दृष्टिपथगं सर्वमेव विमोहयेत् ॥ १२ ॥
तालीशकुष्ठनागरैः कृत्वा द्रोणीशवर्तिकाम् ।
सिद्धार्थतैले निःक्षिप्य कज्जलं नरमस्तके ॥ १३ ॥
पातयेदञ्जनं तस्य सर्वदा भुवनत्रये ।
दृष्टिगोचरमायातः सर्वो भवति दासवत् ॥ १४ ॥
शिलाकिञ्जल्कफलिनी रोचनानां तथाञ्जनम् ।
पुष्यर्क्षयोगे विहितं दंपत्योर्मोहनं परम् ॥ १५ ॥

इति । अथ चूर्णविधिः—

काकजङ्घा शिला पद्मौ भ्रामरौ कृष्णमुत्पलम् ।
चूर्णं तगरजं चैषां चूर्णं क्षिप्तं विमोहने ॥ १६ ॥
वातपैत्तिकदलं पुंसो मलं मालासवस्य च ।
पद्मावलेरिदं चूर्णं क्षिप्तं शिरसि मोहनम् ॥ १७ ॥

अथ भक्षणविधिः—

अन्त्रादि सर्वं निष्कास्य खञ्जरीटोदरं कुलैः ।
पूरयित्वा स्ववीर्येण सारमेयगले क्षिपेत् ॥ १८ ॥
मुद्रां कृत्वा तदेकान्ते सप्ताहं धारयेत् सुधीः ।
पश्चान्निष्कास्य संशोध्य वर्तीं कुर्याद्विशोषयेत् ॥ १९ ॥
सा भक्षणविधानेन दीपमाला परस्परम् ।
दंपत्योः प्रीतिजननी कीर्तिता नियमोत्तमा ॥ २० ॥

अन्यत्सुमतम् ।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि तिलकं सर्वकामिकम् । गोरोचनं वंशलोचनं मत्स्यपित्तं काश्मीरकुङ्कुमकेसर-स्वयम्भूकुसुम-स्ववीर्य- श्रीखण्डरक्तचन्दनकस्तूरी - कर्पूर-काकजङ्घामूलानि समभागानि कृत्वा कूपतडागनदीजलेन मर्दयित्वा कुमारिकापार्श्वकां गुटिकां कृत्वा च्छायायां गुटिकां कारयेत् । तया ललाटे तिलकं कृत्वा यां यां स्त्रियं पश्यति सा सा वश्या भवति । "द्रौं वां धां त्रौं अं कं छः" इत्यनेन मन्त्रेण महिषास्थिमयं कीलकमेकोनविंशत्यङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य नाम्ना कूपतटे निखनेत् स महिषेण वध्यते ॥ "ॐ च्छः च्छः लृं अमुकं हुं ईं च्छः च्छः ॐ" इति । अनेन मन्त्रेण मयूरास्थिमयं कीलकं त्र्यङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य नाम्ना चतुष्पथे निखनेत् स तत्र भ्रमति । तत्रानेनावतिष्ठति पर्यटति क्षणमात्रेण उत्तोलनेन शान्तिर्भवति ॥ "ॐ श्रीं श्रीं व्रां व्रीं ईं ईं च्छः च्छः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण मेषास्थिमयं कीलकं द्वादशाङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं कृत्वा यस्य गृहे-निखनेत् सर्वसिद्धिरसिद्धा तस्य भवति ॥

द्रींबन्धूकपुष्पसङ्काशं ध्यातव्यं मन्त्रदीपके ।
कुम्भकेन वरारोहे श्रृणु वक्ष्यामि षड्गुणम् ॥ २१ ॥
ध्यात्वा तु मासमेकं तु महास्त्रीमानयेद् ध्रुवम् ।
मासेनैकेन मनुना आनयेन्नागकन्यकाम् ॥ २२ ॥
देवकन्यां त्रिभिर्मासैः सायाह्ने नान्यथा भवेत् ।
"ॐ हं हः इति ।"
अनेनैव तु मन्त्रेण ध्यातव्याः क्रोधयाजकाः ॥ २३ ॥

याज्यस्य रुद्रसङ्काशं रुद्रहस्तं सुरासुरैः ।
मासेन मानुषं लोकं नागलोकं द्विमासतः ॥ २४ ॥
त्रिभिर्मासैस्तु देवेशि स्वर्गलोकं न संशयः ।
षण्मासाभ्यासयोगेन त्रैलोक्यं निश्चलं कुरु ॥ २५ ॥

"ॐ रक्तहटा रक्तगटा मुकुटधारिणी एधति स्वाहा।" मन्त्रराज उल्टा वेधा। "ॐ ह्रीं श्रीं ध्रीं विकृतानना बाह्ये फट् स्वाहा।" मन्त्रमिमं यन्त्रे लिखित्वा यस्य ईप्सितं दीयते स ऐकाहिकद्व्याहिकत्र्याहिकाविषमज्वरेण गृह्यते तत्क्षणादेव नश्यति नात्र संशयः॥"ॐ बन्धुन त्वयं द्रीं द्रीं अमुकस्यात्मानं नित्यज्वरेण पत्रीबन्धनमात्रस्य स्फुर स्वाहा।" इति नित्यज्वरशोधनपत्रिका ॥ "ॐ त्वः स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण मन्त्रितं जलं भृशं कृत्वा ज्वरिताङ्गं सेचयेत्, तेन ज्वरविमुक्तिर्भवति निश्चितम् ॥

खरवाहनसिंहस्य क्रमादेवानुशासनम् ।
ऋक्षतुरगगतो वायुर्जीमूत इव गर्जितः ॥ २६ ॥
रविवारे श्लोकमिमं लिखित्वा शिरसि न्यसेत् ।
तेन स्थापितमात्रेण त्रैमासिकज्वरं हरेत् ॥ २७ ॥
वानेयस्य बिडालस्य गृहीत्वा रुधिरं ततः ।
पद्मसूत्रोत्थवर्तिं च भावयेत् सप्तवारकम् ॥ २८ ॥
शिवाग्रे तज्जतैलेन पातयेत् कज्जलं ततः ।
तेनाञ्जितलोचनस्तु अदृश्यो भवति ध्रुवम् ॥ २९ ॥

"हेभिरिहेभेरिहे।" अनेनोदकमादायालोक्य सहस्रवारं परिजप्य अनेनैवाञ्जनेन त्रिरात्रेण सिद्धिः। पद्मसूत्रवर्तिकस्य तैलेन कज्जलं पातयेत्, तेनाञ्जितनेत्रस्तु अदृश्यो भवति ।

ततो गोमूत्रेण चक्षुषी प्रक्षाल्य पुनः प्रत्यक्षो भवति ॥

अथ डाकिनीदमनमन्त्रः—"अक्षः क्षां क्षौकाजसिनौ देवता तत्त्वधूलिनी घोनाशालिनी भमन्त्रि बन्धुशनादैवतं लघुकण्टकेन पुरुमभिशासनो देवतां महाभैरव मण्डलमचल (मङ्गलवारेण) ओं च्छः च्छः च्छः डाकिनीमतबन्धु नमः। ओं नमो भगवते वज्राय चण्डेश्वराय ईं ईं फट् स्वाहा।" इति सर्वभूतडाकिनीदमनमन्त्रः ॥ "दमन सर्पलङ्ग एभलिसिमजबन्धनिशि नागपाशमचलः" इति दमनमन्त्रं बन्धनं च ॥ "ओं रंस्त्रीं शीघ्रं ह स्वाहा।" त्रिपुरां सिन्दूरशंखचूर्णाभ्यां उद्नालपत्रे लिखित्वा शोधयितव्यः स दिवसत्रयेण ज्वरेणागत्य मिलति । "ओं अहोहः अमुकनाम्नीं शीघ्रमानय स्वाहा" इत्याकर्षणम् ॥

"ओं स्त्रींस्त्रीं क्लीं क्लीं ईं अहः फट् स्वाहा।" मज्जनस्वस्थो भवति। "अप्सरणीं अमुकीं जीव।" तेन अनेन मन्त्रेण सप्तवारं जलं प्रजप्य कामिन्यै पानार्थं दातव्यम्। "ओं नमो जले मोहे कुले फलानि संकुले स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण सप्तवाराभिमन्त्रितं यस्य दीयते स वश्यो भवति। "ओं नमो जले मोहे द्रां अब्जिनि फट् स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण प्रत्यूषे पानीयेन मुखं प्रक्षालयेत् सर्वजनप्रियो भवति सर्वसिद्धीश्वरो भवति ॥

"ओंभूर्भुवः स्वः स्वाहा।" ताम्बूलं मन्त्रयित्वा यस्य दीयते स वश्यो भवति ॥ "ओं नमो जले मोहे हन हन दह दह पचपच मथमथ अमुकं मे वशमानय स्वाहा ॥"

अथ यक्षिणीमन्त्रसाधनम्— सुरसुन्दरी-मनोहारिणी-कन-

कावती-रतिकरी-कामेश्वरी-नटी-अनुरागिणी - पद्मिनी , एता अष्टौ यक्षिण्यः कामनायां साधनम् ।

अथ सुरसुन्दरीसाधनम्— "ओं ह्रीं आगच्छ आगच्छ सुरसुन्दरि स्वाहा ।" वज्रपाणिगृहं गत्वा गुग्गुलधूपं दत्त्वा त्रिसंध्यं पूजयेत् , सहस्रं त्रिसंध्यं मासपर्यन्तं जपेत् , ततो मासाभ्यन्तरे प्रत्यक्षा भवति, अन्तिमदिने रक्तचन्दनेनार्घ्यं दद्यात् । तत आगत्य माता भगिनी भार्या वा भवति तासां यानि कर्माणि तान्येव करोति । यदि माता भवति तदा सिद्धद्रव्याणि रसायनानि ददाति । यदि भगिनी भवति तदा पूर्ववदमूल्यं वस्त्रं ददाति । यदि भार्या भवति तदा सर्वमैश्वर्यं परिपूरयति । परन्तु वर्जनीयमिहान्यया सह शयनं, सा च मैथुनप्रिया भवति, अन्यथा नश्यति ॥ १ ॥

अथ मनोहारिणीसाधनम्— "ओं ह्रीं आगच्छ आगच्छ मनोहरि स्वाहा ।" इह नदीसङ्गमे गत्वा चन्दनेन मंण्डल कृत्वा अगुरुधूपं दत्त्वा सहस्रैकं मन्त्रं मासपर्यन्तं प्रत्यहं जपेत् । ततो मासान्ते चन्दनोदकेनार्घ्यं दद्यात् , पुष्पफलेनैकचित्तेन तस्या अर्चनं कर्तव्यं, ततोऽर्द्धरात्रसमये नियतमागच्छति , आगता सती तदाज्ञां करोति , सुवर्णशतं तस्मै साधकाय प्रत्यहं ददाति ॥ २ ॥

अथ कनकावतीसाधनम्— "ओं ह्रीं कनकावति मैथुनप्रिये आगच्छ आगच्छ स्वाहा ।" वटवृक्षसमीपे स्थित्वा मद्यमांसादिनैवेद्यं तस्यै मूलमन्त्रेण दत्त्वा शेषं स्वयमप्यङ्गीकृत्य सहस्रमेकं मूलमन्त्रं जपेत् । एवं सप्तदिनपर्यन्तं कुर्यात् । अष्टम्यां रात्रावर्द्धरात्रसमये वस्त्रालङ्कारभूषिता अष्टौ

परिवारानादायोपगच्छति । आगता सा कामयितव्या भार्या वा भवति, द्वादशजनानां वस्त्रालङ्कारभोजनं च ददाति, अष्टौ कला नित्यं साधकाय प्रयच्छति ॥ ३ ॥

अथ कामेश्वरीसाधनम्— "ॐ ह्रीं आगच्छ आगच्छ कामेश्वरि स्वाहा ।" इह गोरोचनया भूर्जपत्रोपरि स्त्रीरूपां प्रतिमां संलिख्य षोडशोपचारैः पञ्चोपचारैर्वा संपूज्य, ततः शय्यायामेकाकी एकान्ते उपविश्य तन्मना भूत्वा सहस्रं जपेत्, ततो मासान्ते तद्‌बुद्ध्या स्वकीयां भार्यां पूजयेत् । ततो मधुसर्पिभ्यां प्रतिरात्रं दीपं प्रज्वाल्य पश्चान्मौनं कृत्वा मूलमन्त्रं सहस्रसंख्यं जपेत् । ततोऽर्धरात्रसमये नियतमागच्छति, परन्त्वन्याः स्त्रियो वर्जनीयाः ॥ ४ ॥

अथ रतिप्रियासाधनम्— "ॐ ह्रीं आगच्छ आगच्छ रतिकारि स्वाहा ॥" अत्र पटे चित्ररूपिणी लेख्या वस्त्रकनकालङ्कारभूषिता उत्पलहस्ता कुमारी, जातीपुष्पैः प्रपूजनं कुर्यात्, गुग्गुलेन धूपं दद्यात्, ततोऽष्टसहस्रं प्रत्यहं जपेत् । मासान्ते तु विधिवत् पूजनं कुर्यात् । धूपदीपौ प्रज्वालनीयौ, ततोऽर्धरात्रसमयेऽवश्यमागच्छति, आगता सा स्त्रीभावेन कामयितव्या, भार्या भवति, साधकस्य परिवारं पालयति, दिव्यं कामिकं भोजनं च ददाति ॥ ५ ॥

अथ पद्मिनीसाधनम्— "ॐ ह्रीं आगच्छ आगच्छ पद्मिनि स्वाहा ।" स्वगृहे चन्दनेन मण्डलं कृत्वा शिरःस्थं कारयेत्, गुग्गुलेन धूपं दत्त्वा सहस्रमेकं प्रत्यहं जपेत्, ततो मासान्ते पौर्णमास्यां रात्रौ विधिवत् पूजां कृत्वा जपेत्। जपान्तेऽर्धरात्रसमये नियतमागच्छति, आगता सा काम-

यितव्या भार्या भूत्वा सर्वकामप्रदा भवति, रसं रसायनं सिद्धद्रव्यं प्रत्यहं साधकाय प्रयच्छति ॥ ६ ॥

अथ नटीसाधनम्— "ॐ ह्रीं आगच्छ आगच्छ नटि स्वाहा।" अत्राशोकतले गत्वा मत्स्यमांसाद्याहारगन्धपुष्पादिधूपदीपबलिं दत्त्वा सहस्रं प्रत्यहं जपेत्, ततः सा मासान्ते नियतमागच्छति, आगता सा माता भगिनी भार्या वा भवति। यदि माता भवति तदा दिव्यं कामिकं भोजनं ददाति, वस्त्रसुगन्धिसुवर्णशतं ददाति च। यदि भगिनी भवति, तदा शतयोजनादुत्तमां स्त्रियमानीय ददाति। यदि भार्या भवति तदा दिव्यं वस्त्रं रसायनमष्टदिनान्तरेण ददाति ७

अथानुरागिणीसाधनम्— "ॐ ह्रीं अनुरागिणि आगच्छ आगच्छ स्वाहा।" इह काश्मीरकुङ्कुमेन भूर्जपत्रे स्त्रीसदृशीं प्रतिमां विलिख्यावाहनादिकं कृत्वा गन्धपुष्पधूपदीपादिकं दत्त्वा ताम्बूलानि निवेद्य सहस्रं प्रत्यहं जपेत्। मासमेकं त्रिसंध्यं जपेत्, मासान्ते पौर्णमास्यां विधिवत् पूजां कृत्वा घृतदीपं प्रज्वाल्य समग्ररात्रौ मन्त्रं प्रजपेत्। ततः प्रभातसमये नियतमागच्छति, आगता सा सर्वकामप्रदा भवति, दिव्यरसायनानि ददाति, प्रत्यहं च दीनाराणां सहस्रं ददाति। तस्याः प्रसादेन वर्षसहस्राण्यायुश्च भवति ॥ ८ ॥

अथ षट्त्रिंशद्यक्षिण्यः—

विचित्रा विभ्रमा हंसी भीषणी जनरञ्जिनी।
विशाला मदना घण्टा कालकर्णी महाभया ॥ १ ॥
माहेन्द्री शंखिनी चान्द्री श्मशाना वटयक्षिणी।
मेखला विकला लक्ष्मीर्मालिनी शतपत्रिका ॥ २ ॥

सुलोचना सुशोभाढ्या कपालिनी विशालिनी ।
नटी कामेश्वरी स्वर्णरेखा च सुरसुन्दरी ॥ ३ ॥
मनोहरा प्रमोदानुरागिणी नखकेशिका ।
भामिनी पद्मिनी चैव स्वर्णावती रतिप्रिया ॥ ४ ॥
षट्त्रिंशदेता यक्षिण्यः कथिताः सिद्धिकामदाः ।
कराङ्किणीमते तन्त्रे महादेवेन विस्तरात् ॥ ५ ॥
आराधनं महत् तासां प्रवक्ष्यामि समासतः ।
फलं चैव यथा तुष्टाः प्रयच्छन्ति समाहितम् ॥ ६ ॥
(१) लक्षद्वयं जपेन्मन्त्रं वटवृक्षतले शुचिः ।
पश्चाच्चम्पकपुष्पैश्च होमं मधुघृतान्वितम् ॥ ७ ॥
कुर्याद् दशांशतो मन्त्री शंकरेणोदितं यथा ।
ततः सिद्धा भवेद् देवि विचित्रा वाञ्छितप्रदा ॥ ८ ॥
"ॐ विचित्रे चित्ररूपिणि मे सिद्धिं कुरु २ स्वाहा।" इति मन्त्रः
(२) लक्षद्वयं जपेन्मन्त्रं श्मशाने निभृते निशि ।
घृताक्तैर्गुग्गुलैर्होमे दशांशेन कृते सति ॥ ९ ॥
विभ्रमा तोषमायाति पञ्चाशन्मानुषैः समम् ।
ददाति भोजनं द्रव्यं प्रत्यहं शङ्करोऽब्रवीत् ॥ १० ॥
"ॐह्रीं विभ्रमे विभ्रमङगरूपे विभ्रमं कुरु रहिं २ भगवति स्वाहा।"
(३) प्रदेशे नगरस्याथ लक्षसंख्यं जपेन्मनुम् ।
पद्मपत्रैर्घृतोपेतैः कृते होमे दशांशतः ॥ ११ ॥
प्रयच्छत्यञ्जनं हंसी येन पश्यति भूनिधिम् ।
सुखेन तं च गृह्णाति न विघ्नैः परिभूयते ॥ १२ ॥
"ॐ ह्रीं नमो हंसि हंसवाहिनी क्लीं क्लीं स्वाहा ।"
(४) त्रिपथस्थो जपेन्मन्त्रं लक्षसंख्यं दशांशतः ।

घृताक्तगुग्गुलैर्होमे भीषणी चिन्तितप्रदा ॥ १३ ॥
"ॐ ऐं द्रीं महामोदे भीषणि द्रांद्रां स्वाहा ।"
(५) कदम्बाधो जपेन्मन्त्रं निशि लक्षद्वयं ततः ।
घृताक्तगुग्गुलैर्होमे देवी सौभाग्यदा भवेत् ॥ १४ ॥
"ॐ ह्रीं क्लीं जनरञ्जिके स्वाहा ।"
(६) बिल्ववृक्षतले मन्त्रं लक्षमावर्तयेच्छुचिः ।
शतपत्रोद्भवैः पुष्पैः सघृतैर्होममाचरेत् ॥ १५ ॥
ततः सिद्धा भवेद् देवि विशालाकाशगामिनी ।
ददाति मन्त्रिणे तुष्टा रसं दिव्यरसायनम् ॥ १६ ॥
"ॐ ऐं ह्रीं विशाले स्त्रांस्त्रीं एह्येहि स्वाहा ।"
(७) लक्षसंख्यं जपेन्मन्त्रं राजद्वारे स्थितः शुचिः ।
सक्षीरमालतीपुष्पैः कृते होमे दशांशतः ॥ १७ ॥
मदनायक्षिणी तुष्टा गुटिकां संप्रयच्छति ।
यया आस्यस्थयादृश्यः शुचिः स्थायी भवेन्नरः ॥ १८ ॥
"ॐ ह्रीं मदने मदनविडम्बिनि आलये सङ्गमं देहि देहि श्रीं स्वाहा ।"
(८) सुघण्टां वादयन्मन्त्री जपेन्मन्त्रायुतद्वयम् ।
तत्र क्षोभयते लोकान् दर्शनादेव साधकः ॥ १९ ॥
"ॐ ऐं द्रीं पुरीं क्षोभय प्रजाः क्षोभय भगवति गम्भीर-स्वने स्वप्ने स्वाहा ।"
(९) लक्षसंख्यं मनुं जप्त्वा पलाशतरुजेन्धनैः ।
मधुनाक्तैः कृते होमे कालकर्णी प्रसीदति ॥ २० ॥
सौख्यं ददाति तुष्टा वै गतिस्तम्भकरी भवेत् ।
सततं संस्मरेन्मन्त्री विविधाश्चर्यकारिणीम् ॥ २१ ॥

"ओं हुं कालकर्णि ठः ठः स्वाहा ।"

(१०) अस्थिमुद्राधरो लक्षं श्मशाने प्रजपेन्मनुम् ।
ततो महाभया सिद्धा यच्छत्यस्य रसायनम् ॥ २२ ॥
तेन भक्तिमात्रेण पर्वतानपि चालयेत् ।
वलीपलितनिर्मुक्तो न रोगं समवाप्नुयात् ॥ २३ ॥

"ओं द्रीं महाभये प्रें स्वाहा ।"

(११) शक्रचापोदये लक्षं निर्गुण्डीतुलसीस्थितः ।
जपेन्मन्त्रं ततः सिद्धा भवेत् पातालसिद्धिदा ॥ २४ ॥

"ओं ह्रीं माहेन्द्रि मन्त्रसिद्धिं कुरु कुरु कुलु २ हंसः सोहं स्वाहा"

(१२) मन्त्रायुतं जपेन्मन्त्री सति भानूदये शुचिः ।
शङ्खमालिकया पश्चादिन्धनैः करवीरजैः ॥ २५ ॥
घृताक्तैः होमयेन्मन्त्री दशांशेन शुचिस्ततः ।
ध्रुवं सिद्धा भवेद् देवी शङ्खिनी वाञ्छितप्रदा ॥ २६ ॥

"ओं ह्रीं शंखधारिणि शंखधारणे द्रां द्रीं क्लीं श्रीं स्वाहा ।"

(१३) एवं चान्द्र्याः साधनमपि बोध्यम् ।

(१४) चतुर्लक्षमिमं मन्त्रं श्मशाने प्रजपेच्छुचिः ।
नग्नव्रतोऽञ्जनं तुष्टा श्मशाने संप्रयच्छति ॥ २७ ॥
तेन पश्येन्नरोऽदृश्यो विचरेद्वसुधातले ।
निधिं पश्यति गृह्णाति न विघ्नैः परिभूयते ॥ २८ ॥

"ओं द्रां द्रीं श्मशानवासिनि स्वाहा ।"

(१५) त्रिपथस्थो वटाधःस्थो रात्रौ मौनी जपेत्तु वै ।
लक्षत्रयं ततः सिद्धा देवी स्याद्वटयक्षिणी ॥ २९ ॥
वस्त्रालङ्करणं दिव्यं रससिद्धिं रसायनम् ।
दिव्याञ्जनं च संतुष्टा साधकस्य प्रयच्छति ॥ ३० ॥

"ॐ श्रीं ह्रीं वटवासिनि यक्षकुलप्रसूते वटयक्षिणि एह्येहि स्वाहा ।"

(१६) मधूकवृक्षतले मन्त्रं चतुर्दशदिनावधि ।
प्रजपेन्मेखला तुष्टा ददात्यञ्जनमुत्तमम् ॥ ३१ ॥

"ॐ ह्रीं हुं मदनमेखलायै मदनविडम्बनायै नमः स्वाहा ।"

(१७) गुहान्तःस्थोऽधरे मासत्रयं मन्त्रं जपेन्नरः ।
ततः सिद्धा भवेद्देवि विकला वाञ्छितप्रदा ॥ ३२ ॥

"ओं विकले ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं स्वाहा ।"

(१८) स्वगृहावस्थितो रक्तैः प्रसूनैः करवीरजैः ।
लक्षमावर्तयेन्मन्त्री दूर्वाज्याभ्यां दशांशतः ॥ ३२ ॥
होमे कृते भवेत् सिद्धा लक्ष्मीनाम्नी च यक्षिणी ।
रसं रसायनं दिव्यं निधानं च प्रयच्छति ॥ ३३ ॥

"ॐ ऐं ह्रीं श्रीं लक्ष्मि कमलधारिणि हंसः सोहं स्वाहा।"

(१९) चतुष्पथस्थितो लक्षमापदि प्रजपेन्मनुम् ।
मालिनी जायते सिद्धा दिव्यं खड्गं प्रयच्छति ॥ ३४॥
यत्प्रभावेन लोकेऽस्मिन् दुर्लभं राज्यमाप्नुयात् ।

"ॐ ह्रीं ॐ नमो मालिनी स्त्रि एह्येहि सुन्दरि हंसहंसि समीहं मे सङ्गभय स्वाहा ।"

(२०) शतपत्रवने यस्तु मन्त्रलक्षं जपेन्मुनिः ।
क्षीराज्यहोमैः संसिद्धा सिद्धिं यच्छति भूनिधिम् ॥ ३५ ॥

"ॐ ह्रीं शतपत्रिके ह्रीं ह्रीं श्रीं स्वाहा ।"

(२१) नदीतीरस्थितो लक्षत्रयं मन्त्री जपेन्मनुम् ।
घृतहोमे दशांशेन कृते देवी प्रसीदति ॥ ३६ ॥
ददाति पादुकां तस्मै यथारुचि नभस्तले ।

मनःपवनवेगेन याति चायाति साधकः ॥ ३७ ॥
"ॐ ह्रीं क्लीं सुलोचने सिद्धिं मे देहि देहि स्वाहा ।"
(२२) रक्ताम्बरधरो मन्त्री चतुर्दशादिनावधि ।
जपेत् सिद्धा भवेद् देवी शोभना भोगदायिनी ॥ ३८ ॥
"ॐ ह्रीं अशोकपल्लवकरतले शोभने श्रीं क्षः स्वाहा ।"
(२३) महाव्रतधरो मन्त्री यः शाल्योदनभोजनैः ।
लक्षद्वयं जपेन्मन्त्रं कपालं लभते मुनिः ॥ ३९ ॥
आकाशगमनं दूरात् स्वप्नरूपसमागमः ।
दूरादर्शनमित्यादि साधकाय प्रयच्छति ॥ ४० ॥
"ॐ ऐं कपालिनी द्रां द्रीं क्लां क्लीं क्लूं क्लैं क्लौं क्लः हंसः सोहं सकलह्रीं फट् स्वाहा ।"
(२४) सरित्तीरे जपेन्मन्त्रमर्धं लक्षस्य देशिकः ।
घृताक्तगुग्गुलैर्होमे देवी सौभाग्यदा भवेत् ॥ ४१ ॥
"ओं वरयक्षिणि वरयक्षविशालिनि आगच्छ २ प्रियं मे भवतु हैमे भव स्वाहा ।"
(२५) पुण्याशोकतलं गत्वा चन्दनेन सुमण्डलम् ।
कृत्वा चाभ्यर्चयेद् देवीं धूपं दत्त्वा सहस्रकम् ॥ ४२ ॥
मन्त्रमाराधयेन्मासं नक्तभोजी रसः सदा (?) ।
रात्रौ पूजां शुभां कृत्वा जपेन्मन्त्रं मुनिव्रतः ॥ ४३ ॥
नटी देवी समागत्य निधानं रसमञ्जनम् ।
ददाति मन्त्रिणे मन्त्रं दिव्ययोगं च सिद्धिदम् ॥ ४४ ॥
"ॐ ह्रीं नटि महानटि रूपवति ह्रीं स्वाहा ।"
(२६) एकासने शुचौ देशे त्रिसंध्यं त्रिसहस्रकम् ।
मासमेकं जपेन्मन्त्रं तदा पूजां समारभेत् ॥ ४५ ॥

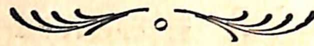
पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्यैः प्रदीपैर्घृतपूरितैः ।
रात्रौ देवीं समभ्यर्च्य जपेन्मन्त्रं प्रसन्नधीः ॥ ४६ ॥
अर्धरात्रे गते देवी समागत्य प्रयच्छति ।
रसं रसायनं दिव्यं वस्त्रालङ्करणानि च ॥ ४७ ॥
"ॐ ह्रीं आगच्छ आगच्छ कामेश्वरि स्वाहा ।"
(२७-२८) (स्वर्णलेखा ! सुरसुन्दरी च प्रागुक्ता)
(२९) नदीतीरे शुभे रम्ये चन्दनेन सुमण्डलम् ।
विधाय पूजयेद् देवीं ततो मन्त्रायुतं जपेत् ॥ ४८ ॥
एकविंशतिघस्रान्तं प्रसन्ना वितरेत् सदा ।
अर्धरात्रे गते देवी दीनाराणां सहस्रकम् ॥ ४९ ॥
ददाति प्रत्यहं तस्मै व्ययं कुर्याद् दिने दिने ।
तद्व्ययाभावतो भूयो न ददाति प्रकुप्यति ॥ ५० ॥
"ॐ ह्रीं सर्वकामदे मनोहरे स्वाहा ।"
(३०) अर्धरात्रे समुत्थाय सहस्रं प्रजपेन्मनुम् ।
मासमेकं ततो देवी निधिं दर्शयति ध्रुवम् ॥ ५१ ॥
"ॐ ह्रीं प्रमोदायै स्वाहा ।"
(३१) कुङ्कुमेन समालिख्य भूर्जे देवीं सुलक्षणाम् ।
प्रतिपत्तिथिमारभ्य धूपदीपादिभिर्वराम् ॥ ५२ ॥
कृत्वा देवीं सहस्रं च त्रिसंध्यं परिवर्तयेत् ।
मासमेकं ततः पूजां रात्रौ कृत्वा पुनर्जपेत् ॥ ५३ ॥
अर्धरात्रे गते देवी समागत्य प्रयच्छति ।
दीनाराणां सहस्रैकं प्रत्यहं परितोषिता ॥ ५४ ॥
"ॐ अनुरागिणि मैथुनप्रिये यक्षकुलप्रसूते स्वाहा ।"
(३२) गत्वा पक्षिगृहं मन्त्री नखकेशैः प्रपूजयेत् ॥ ५५ ॥

दिनैकविंशतिर्यावत् पूजां कृत्वा ततो निशि ।
आवर्तयेदेकचित्तो मन्त्री मन्त्रं सुसंयतः ॥ ५६ ॥
निशार्धे वाञ्छितं कार्यं देव्यागत्य प्रयच्छति ।
"ॐ ह्रीं नखकेशिके स्वाहा ।"
(३३) दिनत्रयमनाहारी सोमसूर्यग्रहे सति ॥ ५७ ॥
स्पर्शाद्विमुक्तिपर्यन्तं जपेत् तद्गतमानसः ।
ततः प्रसन्ना सा देवी यच्छत्यञ्जनमुत्तमम् ॥ ५८ ॥
तेनाञ्जितो नरोऽदृश्यं निधिं पश्यति भूगतम् ।
"ॐ ह्रीं यक्षिणि भामिनि रतिप्रिये स्वहा ।"
(३४) (पद्मिनी प्रागुक्ता ३५ पृ०)
(३५) वटवृक्षतले कृत्वा चन्दनेन सुमण्डलम् ॥ ५९ ॥
यक्षिणीं पूजयित्वा तु नैवेद्यमुपदर्शयेत् ।
शशमांसं घृतं क्षीरं मन्त्रमावर्तयेत् ततः ॥ ६० ॥
दिने दिने सहस्रैकं यावत् सप्तदिनं भवेत् ।
अथागत्य सदा तस्मै मन्त्रमञ्जनमुत्तमम् ॥ ६१ ॥
यत्प्रभावान्तरे सर्वं पश्येन्निधिमशङ्कितः ।
"ॐ ह्रीं आगच्छ २ स्वर्णावति स्वाहा ।"
(३६) शष्कुलिपटे यस्माद् देवीं गौरीं धृतोत्पलाम् ॥६२॥
सर्वालङ्कारिणीं दिव्यां समालिख्यार्चयेन्नरः ।
जातीपुष्पैः प्रपूज्याथ सहस्रं परिवर्तयेत् ॥ ६३ ॥
सप्ताहं मन्त्रवित् तस्याः कुर्यादर्चां शुभां ततः ।
अर्धरात्रे गते देवी समागत्य प्रयच्छति ॥ ६४ ॥
पञ्चविंशतिदीनारान् प्रत्यहं परितोषिता ।
वाञ्छितं मनसस्तस्मै मन्त्रज्ञाय न संशयः ॥ ६५ ॥
'ॐ ह्रीं रतिप्रिये स्वाहा ।"

इति श्रीपार्वतीश्वरसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरेश्वरतन्त्रे यक्षिणीपटलः नवमः ॥ ९ ॥

अथ

दशमः पटलः ।

तत्र चेटकसाधनम् । अथ चेटका लिख्यन्ते—

कामातुरेण चित्तेन निशि मन्त्रं जपेत् सदा ।
जप्तोऽवश्यं वश्यकरो मन्त्रोऽयं नात्र संशयः ॥ १ ॥

"ॐ ऐं स्क्लीं क्लीं क्लीं सहवल्लरि क्लीं कामपिशाच क्लीं ह्रीं कामपिशाच अमुकीं कामिनीं कामयाम्यहं तां कामेन ग्राहय २ स्वप्ने मम रूपे नखैर्विदारय २ द्रावय २ अस्त्रेण बन्धय २ श्रीं फट् स्वाहा ।"

जपेन्मासत्रयं मन्त्रं कम्बलः सुप्रसन्नधीः ।
मृतकोत्थापनं कुर्यात् प्रतिमां चालयेत्तथा ॥ २ ॥

"सदारक्तकम्बल महादेवदूत मृतकमुत्थापय २ प्रतिमां चालय २ पर्वतान् कम्पय २ लीलया विलसय २ ईं ईं फट् स्वाहा ।"

चतुर्लक्षं जपेन्मन्त्रं सागरस्य तटे शुचिः ।
पत्रपुष्पफलादीनि करोत्याकर्षणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

"अभय घुद्घुताकर्ष कर्मकर्ता सृष्टिपुत्र अमुकं आकर्षय द्रीं ।"

सहस्राष्टमिमं मन्त्रं जपेत् सप्तदिनावधि ।
प्रत्यहं मणिभद्राख्यः प्रयच्छत्येकरूप्यकम् ॥ ४ ॥

"ॐ नमो मणिभद्राय नमः पूर्णभद्राय नमो महायक्षाय

सेनाधिपतये मौद्ध्मौद्धधराय सुघटमुद्रावहे स्वाहा ।"

त्रिसंध्यं बलिदानं च निशायां प्रजपेन्मनुम् ।
सहस्रं हि जपेन्नित्यं यावत् स्वप्नं प्रजायते ॥ ५ ॥
प्राणिनां मृत्युसमयं वदत्येव न संशयः ।

"ॐ नमो भगवते रुद्राय देहि मे वचनसिद्धिविधानं पार्वतीपते ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः ।"

रात्रौ रात्रौ जपेन्मन्त्रं सागरस्य तटे शुचिः ।
लक्षजापे कृते सिद्धो दत्ते सागरचेटकः ॥ ६ ॥
रत्नत्रयं तदा मौन्यं यस्मिन्मन्त्री सुखी भवेत् ।
सहस्रदशकं नित्यं रात्रौ मन्त्रं जपेत् सुधीः ॥ ७ ॥
तद्दशांशं मधुपयोमिश्रैः पद्मैश्च होमयेत् ।

"ॐ नमो भगवते रुद्र देहि मे निजराशिं श्रीं नमोऽस्तु ते स्वाहा ।" "ॐ ह्रीं अमुकं रञ्जय स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण सर्वजनास्तस्मात् तु रञ्जका भवन्ति, निशाचरं ध्यात्वा आत्मपाणिना जपनाददृश्यकारिणीं विद्यामाप्नोति ॥ "ॐ नमो रसाचारिणे महेश्वराय मम पर्यटने सर्वलोकलोचनानि बन्धय २ देव्याज्ञापयति स्वाहा ।" सकृदुच्चारमात्रेण नृसिंहचेटकाख्यो मन्त्रो डाकिन्यादिदोषं नाशयति । "ॐ नमो भगवते हिरण्यकशिपुबलविदारणाय त्रिभुवनव्यापकाय भूतप्रेतपिशाच-कूष्माण्डब्रह्मराक्षसयोगिनी-डाकिनी - कुलोन्मूलनाय स्तम्भोद्भवाय समस्तदोषान् नाशय २ विसर २ कम्पय २ मथ २ हूं हूं स्वाहा, एह्येहि रुद्र आज्ञापयति स्वाहा ।" प्रेरकः सहस्रपादः अनिद्रामाकर्षयति । "ॐ प्रेरक अमुकीं तव मंण्डलं समावर्तय द्रावय दाहय संतापय ह्रौं॥"

इति श्रीपार्वतीश्वरसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे यक्षिणीचेटकनिरूपणं दशमः पटलः ।१०।

अथ

एकादशः पटलः ।

अथ दिग्बन्धनमन्त्रः—"वज्रक्रोधाय महादन्ताय दशदिशो बन्ध बन्ध हूं फट् स्वाहा ॥" अथ योनिसंकोचनम्—

कुमुदं हरितालं च पिष्ट्वा योनिं प्रलेपयेत् ।
त्रिरात्रं पञ्चरात्रं च योनिर्भवति संयुता ॥ १ ॥
मांसी चन्दनमुस्ता च तगरं नागकेसरम् ।
एभिर्मासप्रयोगं च भगलेपनमुत्तमम् ॥ २ ॥
मालतीकुसुमैस्तैलैर्वल्कैर्वराङ्गलेपनम् ।
ऋतुकालेऽथवा कुर्यात् तदा तत्तुल्यता भवेत् ॥ ३ ॥
डिम्बस्थानीय पञ्चाङ्गं सर्षपतैलपाचितम् ।
सततमभिलेपेन सा भर्तारं वशं नयेत् ॥ ४ ॥
मूलं तु वानरीशृङ्गं छागीमूत्रेण लेपयेत् ।
लेपनात्तु ततः शिश्नं यथेच्छं कामयेद्बलात् ॥ ५ ॥
सौभाग्यपिप्पली लाक्षा विषं च क्रमवर्द्धितम् ।
लेपं प्रक्षालितं लिङ्गं नारी कामयते चिरात् ॥ ६ ॥
पारावतं तथा गुञ्जा श्वेतोत्पलं समाक्षिकम् ।
नाभिलेपनमित्युक्तं वीर्यस्तम्भकरं परम् ॥ ७ ॥
द्वादशारं लिखेच्चक्रं कुङ्कुमेन समन्वितम् ।

भूर्जपत्रेऽथवा वस्त्रे नेत्रे बद्धफलादिके ॥ ८ ॥
पत्रे पत्रे लिखेद्बीजं ह्रींकारं परमोज्ज्वलम् ।
साध्यनाम तथा मध्ये कर्णिकायां विशेषतः ॥ ९ ॥
विदर्भमन्त्रमुख्येन तत्कूटं परिमण्डले ।
मृत्तिकाभिः समस्ताभिः प्रतिमां कारयेद् दृढम् ॥ १० ॥
कर्षयेत् प्रमदां नृणां गर्वितां तु न संशयः ।
वैराग्यं न पुनर्याति दासीभावेन तिष्ठति ॥ ११ ॥
दाडिमं पञ्चकोलं च लोहं वज्रोरसं घृतम्[1] ।
चूर्णं भूमन्दरा शाखा दन्तनखं करोति वै ॥ १२ ॥
मनःशिला प्रयङ्गुश्च रोचना नागकेसरम् ।
नेत्राञ्जनसमायुक्तं सर्वसत्त्ववशङ्करम् ॥ १३ ॥

इति श्रीपार्वतीश्वरसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे योनिसंकोचनादिनिरूपणमेकादशः पटलः ॥ ११ ॥

अथ

द्वादशः पटलः ।

"ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं द्रं चण्डोग्रे त्रिनेत्रे चामुण्डे अरिष्टे हूँ फट् स्वाहा। ह्रीं नमाम्यहं महादेवं नृसिंहं भीमरूपिणं ॐ नमस्तस्मै"

श्रीपार्वत्युवाच ।

उड्डीशेन समाकीर्णे योगिवृन्दसमाकुले ।
प्रणम्य शिरसा गौरी परिपृच्छति शङ्करम् ॥ १ ॥

---

१ "वज्ररसैर्युतम् पाठान्तरम्" ।

श्रीईश्वर उवाच ।

शृणु त्वं हि वरारोहे सिद्ध्यर्थं प्रतिवासरे ।
तं वदिष्यामि ते देवि सर्वं तत्समुपाहृतम् ॥ २ ॥
देवि यो द्विजो मन्त्रैस्तु विप्रहन्यान्न संशयः ।
पूर्वोदितं मयोड्डीशं कथ्यते तव भक्तितः ॥ ३ ॥
उड्डीशं च नमस्कृत्य रुद्रं चैव सुदुर्जयम् ।
कपर्दिनं विरूपाक्षं सर्वभूतभयावहम् ॥ ४ ॥
प्रथमं भूतकरणं द्वितीयोन्मादनं तथा ।
तृतीयं द्वेषणं चैव तुर्यमुच्चाटनं तथा ॥ ५ ॥
ग्रामोच्चाटं पञ्चमं च षष्ठं च जलस्तम्भनम् ।
सप्तममग्निस्तम्भं च वशीकरणमष्टमम् ॥ ६ ॥
अन्यानपि प्रयोगांश्च शृणुष्व वै वरानने ।
शिवेन कथिता योगा उड्डीशे शास्त्रनिश्चये ॥ ७ ॥
अन्धी च वन्धीकरणं मूकीकारस्तथैव च ।
गात्रसंकोचनं चैव भूतज्वरकरस्तथा ॥ ८ ॥
अस्त्रशस्त्रस्य त्रुटितं पानीयस्य विनाशनम् ।
दधिमधुनाशनं च नखकरणं तथैव च ॥ ९ ॥
गजानां वाजिनां चैव प्रकोपनं परस्परम् ।
आकर्षणं भुजङ्गानां मानवानां तथा ध्रुवम् ॥ १० ॥
सस्यविनाशनं चैव गर्भस्यान्तर्धिकारणम् ।
वेतालाञ्जनसिद्धिश्च उलूकसिद्धिरपि हि ॥ ११ ॥
अन्यानपि महारौद्रान् प्रयोगान् शृणु साम्प्रतम् ।
विद्यामन्त्रप्रयोगांश्च औषधं चाभिचारिकम् ॥ १२ ॥
गुप्ता गुप्ततराः कार्या रक्षितव्याः प्रयत्नतः ।

अकुलीनाधमबुद्धेर्भक्तिहीनस्य वै तथा ॥ १३ ॥
हिंसकस्य च क्षुद्रस्य निन्दकस्य विशेषतः ।
स्वार्थं फलादिलुब्धस्य उपदेशममन्यतः ॥ १४ ॥
अस्मिन् शापे(स्त्रे) पूरुषास्ते वर्जनीयाः प्रयत्नतः ।
एतैश्च सह संयोगो न कार्यः सर्वदा बुधैः ॥ १५ ॥
य उड्डीशक्रियाशक्तिभेदं कुर्वन्ति मोहिताः ।
ते दुष्टा दुर्जयाश्चैव किमत्र बहुभाषितैः ॥ १६ ॥
यदीच्छासिद्धिमात्मानमात्मार्थं हि तथैव च (?) ।
सत्पूरुषाय दातव्यं देवगुरुरताय च ॥ १७ ॥
प्रयोगास्तु प्रयोक्तव्याः साधकैः शत्रुकारणे ।
अनिमित्ता निवर्तन्ते स्वात्मग्राहे न संशयः ॥ १८ ॥
असंन्तुष्टो ह्ययुक्तश्च प्रयोगानिति नाचरेत् ।
शास्त्रसिद्धविचारास्तु सामन्तकोषकाः ? शुभाः ॥ १९ ॥

"ॐ ग्लौं गं गणेशाय नमः ।"

मन्त्रेणानेन मन्त्रज्ञः कुम्भकारमृदा तथा ।
लम्बोदरं प्रकुर्वीत पूजयेदुपचारकैः ॥ २० ॥
सास्राह्निकं त्रिसंध्यायां जप्तव्यं सावधानतः ।
सहस्रैकप्रमाणेन जपाच्छान्तिर्भविष्यति ॥ २१ ॥
प्रातरष्टोत्तरं जप्त्वा लभेद् बुद्धिं शुभां नरः ।
मासेनैकेन देवेशि श्रीलाभश्च भवेद् ध्रुवम् ॥ २२ ॥
षण्मासेन वरारोहे महाधनपतिर्भवेत् ।
त्रिकालज्ञानवेत्ता च वर्षैकेन न संशयः ॥ २३ ॥

"ऐं नमः स्वाहा ।"

प्रातः सहस्रवारं तु प्रजप्तेन प्रपूजयेत् ।

वरदां तु महादेवीं श्वेतगन्धानुलेपनैः ॥ २४ ॥
पुष्पैर्जापैर्दक्षिणादिसोपचारैस्तु प्रत्यहम् ।
सप्तमे दिवसे ह्येवं वागैश्वर्यं प्रजायते ॥ २५ ॥
भवेत् सद्यः प्रवक्ता च श्रुतिस्मृतिधरोऽपि च ।
बान्धवः सर्वभूतानां चिरायुः सुखमेधते ॥ २६ ॥
"ओं क्लीं"
मन्त्रेणानेन देवेशि साधकः जपमारभेत् ।
रक्तवस्त्रावृतो नित्यं तथा कुङ्कुमजाङ्गले ॥ २७ ॥
सप्ताहजपमात्रेण ह्यानयेत् त्रिदशाङ्गनाम् ।
"ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।"
पूर्वविधानपूतो हि जपेदेकान्तसंस्थितः ॥ २८ ॥
आकर्षति स्त्रियं शस्तां सालङ्कारां सुवाससम् ।
"ओं हैं हः हुं ।"
ऊर्ध्वदृष्टिप्रयोगेण जपेल्लक्षत्रयं प्रिये ॥ २९ ॥
सर्वपापविनिमुक्तो जायते खेचरे पदे ।
"ओं ह्रीं कारीण्डः क्षः क्षीं फट् स्वहा ।"
एकपादस्थितो भद्रे जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ ३० ॥
यद्यत् प्रार्थयते वस्तु तद् ददाति दिने दिने ।
यजेन्नरविशेषं च देवाग्निगुरुब्राह्मणैः ॥ ३१ ॥
"ओं श्रीं क्षीं लोहं मुञ्च किलि किलि अमुकं काटय काटय मातङ्गिनि स्वाहा ।"
मन्त्रेणानेन पूर्वाह्ले पूजयन्नुपचारकैः ।
शरावं पूरयित्वा तु चतुष्पथे बलिं हरेत् ॥ ३२ ॥
समन्त्रं क्षिप्यति पुमान् पुरुषं यदि पश्यति ।

आत्मचिन्तितकार्याणि साधयत्येव नान्यथा ॥ ३३ ॥

"ओं स्तम्भिनि स्वाहा, कपालिनि स्वाहा, ह्रीं ह्रीं वैषादार्थिनि स्वाहा छः छः।"

मन्त्रेण मृत्तिकां जप्त्वा प्रतार्य सप्तधा जले ।
संमुखीभूय क्षिप्त्वा च जप्त्वा चायुतं ? वासरे ॥ ३४ ॥
तेन सिद्धो भवेन्मन्त्रः साधकस्य न संशयः ।

"ओं श्रीं त्तां त्तीं त्तूं त्तैं त्तौं त्तः ।"

मध्याह्नसमये सूर्यसंमुखे जपमाचरेत् ॥ ३५ ॥
अयुतं जप्तमात्रेण स्वसामर्थ्यं प्रपश्यति ।
तस्य दृष्टिनिपातेन द्विपदश्च चतुष्पदः ॥ ३६ ॥
ज्वराभिभूता जायन्ते अपूर्वा मन्त्रसंपदः ।

"ओं हंसः हंसं सोहं स्वाहा ।"

एकविंशतिजप्तेन जलेन ज्वरपीडितः ॥ ३७ ॥
विमुच्यते पानमात्रात् सद्यः स्वस्थश्च जायते ।

"ओं ह्रीं नमो घोरेश्वरि घोरमुखि चामुण्डे ऊर्ध्वकेशि विकृतानने ह्रीं ह्रीं हुं फट् हुं स्वाहा ।" अयं सर्वदलनमन्त्रः ॥ "ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं फट् फट् फट् स्वाहा सर्वग्रहाणां त्रासनं कुरु कुरु अङ्गुलिप्रहारेण ।, ओं सृं स्रां स्रिं स्रीं स्रुं स्रूं स्रें स्रैं स्रों स्रौं स्रं स्रः ह रं रौं रीं रूं रैं रेविः छुं छुं हंसः अमृतवर्चसे स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेणोदकं शरावे संक्षिप्याष्टोत्तरशतेनाभिमन्त्रितं कृत्वा पिबेत् प्रातरुत्थाय संवत्सरेण वलीपलितवर्जितो भवति । वृक्षस्थावरजङ्गमाकृतिं समाङ्गीकाराच व्याघ्रलोमादिकं पूर्वोदर्यां भस्मीकरोति सर्वजनप्रियो भवति चिरायुर्भवति ।

"ॐ नमो भगवते रुद्राय चण्डेश्वराय हुं हुं हुं फट् स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण जपं कृत्वा शीघ्रमीप्सितं लभेत्। "ॐ ह्रूं ह्रीं त्वं त्वां त्विं त्वीं त्वुं त्वूं त्वें त्वैं त्वों त्वौं त्वं त्वः ह्रूं फट् स्वाहा।" इमं मन्त्रं पूर्वं लक्षमेकं जपेत्, तद्दशांशमयुतं हवनं कुर्यात्। एकैकं समिधं घृताक्तां जुहुयात् सिद्धो भवति, गङ्गागोलोके न ते मेघाः प्रणश्यन्ति नच वर्षन्ति, वासवो नदसमुद्रं शोषयति, मेघस्तम्भो भवति। उदकमध्ये स्थित्वा जपं करोत्यनावृष्टिकालेऽतिवृष्टिं करोति। "ॐ ह्रीं प्रचलिते कुवेरे ह्रूं ह्रूं किलि किलि स्वाहा।" पूर्ववेलायामादर्शदीपसमीपे षडङ्गुलेन भाजने सूर्यमण्डले कुमारं वामे वेशयति, पूर्वमयुतजपः कर्तव्यः पञ्चोपचारेण पूजा च कर्तव्या पूर्वाभिश्च (?) स्वराज्ये। "ॐ श्रीं हिमजाते प्रयच्छ मे धनं स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण सिद्धार्थकं घृतमिश्रितं हुनेत् अष्टोत्तरशतेन, अन्नपानविमिश्रितं सहस्रेण हुनेत् मनसः प्रार्थितं लभेत्, अयुतं हुनेच्छ्रीसुमना भवेत्, लक्षं हुनेद् ग्रामशतं लभेत्॥ "ॐ नमोनमः।" इमं मन्त्रं शतं जपेत्, सर्वकामप्रदोऽयं मन्त्रः॥ "ॐ ह्रीं श्रीं सारसे सिद्धिकरि क्रीं नमः स्वाहा।" इमं मन्त्रं लक्षमेकं जपेद्रक्तकरवीरैश्च पूजयेत् सततं, सर्वकामदोऽयं मन्त्रः॥ "ॐ हुं त्वें त्वें हुं त्वः अमुकं त्वः स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण राजिकालवणतुषकण्टकशिवनिर्माल्यं कटुतैलेन युतं हुनेत्, समस्तस्त्रीभाजनं भवति॥ "ॐ हुं हुं हुं लूं लं हुं लौं हुं लः अमुकं छः छः स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण सिद्धार्थं भस्मना सह मान्त्रितं कर्तव्यं यस्य गृहे प्रक्षिप्य मन्त्रबलिपार्श्वैराक्षिपेत् तस्य बाहु-

स्तम्भो भवति । रिपुसैन्याग्रे क्षिपेत् शत्रुसैन्यस्तम्भो भवति, अश्वगजनरा निश्चेष्टा भवन्ति, विकला भवन्ति, समन्तादेवाकुला भवन्ति ॥

"ॐ रुं रुं मुखे स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण जप्ततैलेन मुखं प्रक्षाल्य तिलतैलेन गात्राभ्यङ्गं वा विधाय वातादिकं दिनसप्तकेन नश्यति । "ऐं मातङ्गि विमलावति विकराले द्रीं छः छः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण जपापुष्पं परिजप्य वारिणि नद्यादौ होमयेत्, सप्ताहेन ईप्सितं फलं लभेत् ।

कार्तवीर्यार्जुनो नाम राजा बाहुसहस्रभृत् ।
तन्नामकीर्तनादेव हृतं नष्टं च लभ्यते ॥ ३८ ॥
नित्यं नित्यं जपेत् किञ्चिद्विद्यां वित्तस्य प्राप्तये ।

"ॐ मं क्षिणि स्वाहा ।" इति वृश्चिकमन्त्रः । "ॐ हुं हुं हंसः हंसः सोहं सोहं स्वाहा ।" इति सर्वविषापहरणमन्त्रः । मयूरपिच्छेन कुशेन शरेण शरदण्डेन वा तद्देहे संमार्जनं कुर्यात् ॥

"हं हां हिं हीं हुं हूं हें हैं हों हौं हं हः छः छः स्वाहा ।" इमं गोक्षीरसदृशं वारं वारं विचिन्तयेद्वा वराननमुखे शिरसि शरीरे ततः कण्ठे ततो हृदि नाभिमण्डले गुह्ये तथा सर्वाङ्गे चिन्तयेत्तथा पूरकेण वरारोहे कण्ठदष्टोऽपि जीवति ।

"ॐ गं गणपतये महागणपतये विघ्नहराय मतङ्गसंभवाय लम्बोदराय गौरीप्रियपुत्राय ह्रीं गां नमः रं हं क्षः स्वाहा ।" गोरोचना-विषराजिका–पिप्पली-नीचयवैर्महातैलैन सह देवदत्तैश्च लक्षितानालिखेत्, निम्बकाष्ठेन प्रतिकृतिं हुत्वा पृष्ठतो लिखेत् सद्यो ज्वरविलोपो भवति शान्तिर्भवति ॥

इति श्रीशिवपार्वतीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते

उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे मन्त्रकोषनिरूपणं
द्वादशः पटलः ॥ १२ ॥

अथ

त्रयोदशः पटलः ।

"ॐ ह्रीं विद्यास्तम्भिनि स्तम्भिनि छः छः स्वाहा ।" इमं मन्त्रं प्रथममयुतमेकं जपेत् पश्चान्मनसा संस्मरेत् । वनमध्येऽपि भोजनं प्राप्नोति ।

"ॐ ह्रौं नमो भगवते महारुद्राय उड्डामरेश्वराय हुं हुं छं छं ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेणाभिषेकार्थं सहस्रवारजप्तं कलशं कारयेत्, तन्मध्ये पञ्चरत्नं निधाय श्वेतवस्त्रेण वेष्टयेत्, नानाफलसुसंचूर्णं नानारत्नोपशोभितं तदुद्धारकगृहवासं कलशं धृत्वा रात्रौ स्त्रिया सह श्मशाने वनस्पतौ वा एकवृक्षे वा सरितटे समुद्रगामिन्यां नद्यां वा चतुष्पथे वा गच्छेत् । ततश्च कलशं नीत्वा स्त्री वन्ध्या वा मृतवत्सा वा दुर्भगा वा काकवन्ध्या वा भङ्गा सर्वजनप्रिया भवति, पीडिता उद्वर्तयेत् । प्रियङ्गुः कुङ्कुमं गोरोचना नागकेसरो दूर्वा हरिद्रे द्वे सिद्धार्थकद्वयं वचा पुनर्नवापामार्गोऽर्कश्चित्रकं शाल्मली लक्ष्मणा तालमूली शतावरी वन्ध्या कर्कटी बला क्षीरिणी मृगपिप्पली तथा चिराणि सुपत्राण्युशीरं घृतं मधु तथा पलाशपुष्पपत्राणि अम्बराबिल्वपत्राण्यश्वगन्धादीनि सुगन्धद्रव्याणि सर्वाणि सर्वं साध्यविशेषतः, अन्यदुद्वर्तयेद्गात्रं शिरोलेपनो

यः पुनः कलशं प्रक्षिप्य स्नापयेत् लभते स्त्रियं, सदा उद्वर्तनवस्त्रं त्यक्त्वा परवस्त्रपरिधानं कुर्यात्। भद्रासने व्येवस्थिता.........कुर्याद्वारि निःक्षिप्य कुम्भस्थितं, या स्त्रीणां मध्ये समाकर्षयति यन्त्रं, ततस्तां संमुखस्त्रियमर्चयेत् ।

वस्त्रालङ्कारसिन्दूरसुगन्धिकुसुमादिभिः ।
गृहऽर्चां कारयेद्देवं शिवं देव्या सहार्चयेत् ॥ १ ॥
दक्षिणां स पुमान् दद्यात् श्वेतां गां वत्ससंयुताम् ।
अथ स्नानफलं वक्ष्ये यथोक्तं त्रिपुरारिणा ॥ २ ॥
पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ।
शान्त्यर्थी शान्तिमाप्नोति दुर्भगा सुभगा भवेत् ॥ ३ ॥
भ्रष्टराज्यस्तथा राजा राज्यं प्राप्नोति निश्चितम् ।
अभार्यो लभते भार्यां सुखार्थी सुखमाप्नुयात् ॥ ४ ॥

इति स्त्रीपुरुषयोः स्नानफलम् ॥ "हुं अमुकं हुं फट् स्वाहा।" श्मशाने गत्वा उलूककपोतकाक्षीराणामतिसत्वरं स्तन्यं गृहीत्वा जपेत् सप्ताहेन ॥ "हुं अमुकं फट् फट् स्वाहा" अनेन मन्त्रेण भानुवृक्षसमीपे स्थित्वायुतैकं जपेत्, ततः कटुतैलेन दशांशेन हवनं कुर्यात् निपातीकरणं भवति ॥

"ओं ओं ओं" इति मन्त्रं पूर्वमयुतं जप्त्वानावृष्टिकाले जपेन्महावृष्टिर्भवति॥ "ओं ह्रीं वरदे स्वाहा।" इमं मन्त्रं पूर्वमयुतं जप्त्वा तद्दशांशं पलाशसमिद्भिर्हवनं कुर्यात् घृतं हुनेत्, ततः सार्वकालिकं फलं लभेत् ॥ "हुं हुं हुं नं नं नं अमुकं हुं फट् स्वाहा।" इमं मन्त्रं पूर्वमयुतं जप्त्वा खादिरसमिधो रुधिरेण लिप्त्वा तद्दशांशं हुनेत् यस्य नाम्ना स सहस्रेकेन महेन्द्रज्वरेण गृह्यते, अयुतहवनेन निपातनं, तथानेनैव

मन्त्रेणापामार्गसमिधो हुनेत् अयुतसंख्यकाः त्रिमधुयुताः, ततो विभीषणादयो राक्षसा वरदा भवन्ति ॥ "ॐ हूं वां वीं वूं वैं वौं वं वः ॐ हुं फट् स्वाहा।" अयं ज्वरग्रहणमन्त्रः ॥

"ॐ ऐं क्षिलि किलि फट् स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण त्रिमधुयुक्तमुडुम्बरं पूर्वमयुतं जप्त्वा सहस्रैकं होमयेदनावृष्टिकाले महावृष्टिं करोति ॥ "ॐ द्रां द्रीं द्रूं द्रैं द्रौं हः ॐ स्वाहा।" इमं मन्त्रं पूर्वमयुतं जप्त्वा त्रिमधुयुता बिल्वसमिधो हुनेत्, ततः समस्तजनपदाः किंकरा भवन्ति ॥ "ॐ द्रीं ॐ द्रीं हुं ॐ स्वाहा।" इमं मन्त्रं पूर्वमयुतं जप्त्वा तद्दशांशं दर्भसमिधो घृतक्षीरयुता हुनेदयुतहोमतः सर्वरोगप्रशान्तिर्भवति॥

"ॐ क्लीं अमुकीं खे खे स्वाहा।" इमं मन्त्रं पूर्वमयुतं जुहुयात् तद्दशांशं न्यग्रोधसमिधो मधुयुक्ता हुनेत्, सहस्रमात्रहोमेन महाराजपत्नी वशगा भवति, अन्यलोकस्त्रीणां तु का कथा ॥ "ॐ ह्रीं गोमुखि गोमुखि सहस्रसुताला भीमभोगपिशितभूमौ आगच्छतु स्वाहा ॥" अनेन मन्त्रेण रक्तकरवीरं क्षौद्रेण संयुक्तं हुनेत्, वशकामो लवणं हुनेत् स्त्रियमाकर्षयति, पूर्वसंयुक्तं प्रेमकामः सिन्दूरं हुनेत् पुरक्षोभो भवति, तुषकरटं हुनेदभिचारकर्म भवति, महामांसं घृतसंयुक्तं हुनेत् महाधनपतिर्भवेत् ॥

"ॐ नमो भगवते रुद्राय उड्डामरेश्वराय हुं फट् स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण श्रीफलसंयुक्तं घृतं हुनेत्, शतहोमेन प्रज्ञा भवति, सहस्रेण गोलाभो भवति, लक्षेण ग्रामसहस्रलाभो भवति, सपादलक्षेण अष्टराज्यं राजा प्राप्नोति ॥

"ॐ ऐं ह्रीं हुं फट् स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण काकमांसं

कुक्कुटबीजं कटुतैलेन हुनेत् सहस्रैकेन ह्रींकारान्तं नाम संजप्य यस्य नाम्ना जपेत् स चोन्मत्तो भवति, सहस्रैकेन तण्डुलहोमेन सुस्थो भवति ॥ "ॐ ऐं श्रीं ज्ञं क्लीं स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण जपः कार्यः सप्तवारजप्तेन देहशुद्धिर्भवति, शतजप्तेन सर्वतीर्थस्नानफलं भवति, सहस्रेण धीवृद्धिः, अयुतेन सहस्रग्रन्थकर्ता महान् कविर्भवति, एकलक्षेण श्रुतिधरो भवति, द्विलक्षेण समस्तशास्त्रज्ञो भवति, त्रिलक्षेणातीतानागतवर्तमानज्ञो भवति, चतुर्लक्षेण ग्रहपतिर्भवति, पञ्चलक्षेण वेदवेदान्तपुराणस्मृतिविशेषज्ञो भवति, षड्लक्षैर्वज्रतन्तुर्भवति, सप्तलक्षैर्नदीं शोषयति, हरिहरब्रह्मादिषु सख्यं भवति, नोचेत् वज्रोक्तेन विधिना जपेत् तदा संस्कृतोऽयं दर्शकेन वा महर्षिणा शतेन समो भवति, सहस्रेण सन्तापरहितो भवति, पुनरप्ययुतेन पुरक्षोभको भवति, षड्गुणेन त्रैलोक्यं क्षोभयति, तृतीयेन सप्तपातालं क्षोभयति, चतुर्थेन स्वर्गं क्षोभयति, पञ्चमेनोर्ध्वगान् सप्तलोकान् क्षोभयति, षड्गुणेन त्रैलोक्यं क्षोभयति, सप्तमेन द्विपदचतुष्पदादिप्राणिमात्रं क्षोभयति, अष्टमेन स्थावरजङ्गममाकर्षयति, नवमेन स्वयमेव सर्वलोकेषु नारदवदनावृतगतिर्भवति, दशलक्षेण कर्तुमकर्तुमन्यथा कर्तुं क्षमो भवति। पुनरप्यमृतक्षेपणविधिना जपेत्, सकृदपि नरः श्वेतकरवीरकुसुमत्रिमधुयुक्तामाहुतिं दद्यात् सर्वजनप्रियो भवति, अशोकपुष्पाणि सघृतं हुनेत् शोकरहितो भवति, भ्रष्टराज्यप्राप्तकामः श्रीफलहोमं कुर्यात् भ्रष्टराज्यं प्राप्नोति, आज्ययुक्तपद्मपुष्पाणि अथवा कुमुदिनीपुष्पाणि होमयेत्। निपात-

कामः कटुतैलयुक्तं मयूरमांसं हुनेत् कूटेन मरणं भवति । पूगीफलं कटुतैलं लोहचूर्णं च हुनेत् समस्तदेहे विस्फोटका भवन्ति । चीरिपत्रबिल्वपत्रहोमेन शान्तिर्भवति । तिल-समिधः सकटुतैला हुनेत् तेन विद्वेषणं भवति । धत्तूरचूर्णं सास्थिचूर्णं सकटुतैललोहचूर्णं च हुते शीघ्रं शत्रुनाशो भवति । महामांसं सघृतं हुनेत् मनोभीष्टं सर्वं भवति ॥

इति श्रीशिवदेवीसंवादे वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते
उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे मन्त्रकोषनिरूपणं
त्रयोदशः पटलः ॥ १३ ॥

अथ

चतुर्दशः पटलः ।

"क्लीं कामातुरे काममेखले विषयिणि वररति भगवति अमुकं मे वशं कुरु वशं कुरु क्लीं नमः स्वाहा।" अनेन मन्त्रेण भोजनकाले सप्त ग्रासान् सप्तवाराभिमन्त्रितान् भुञ्जीत। सप्तमे दिवसे स्त्री वा पुरुषो वा वशीभवति स्वं च ददाति ।

"ॐ हुं स्वाहा ।" इमं मन्त्रं त्रिसंध्यं जपेत् शत्रुनाशो भवति । "क्लीं कालिकालि महाकालि कोले किन्या स्वाहा ।" इमं मन्त्रं पूर्वमयुतं जप्त्वा संध्याकाले सहस्रैकं होमयेत्, ततः कङ्काली वरदा भवति, सुवर्णचतुष्टयं प्रत्यहं ददाति ॥

"ॐ द्रीं द्रीं द्रं द्रैं द्रौं द्रः हुं नमः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण पूर्वमेवायुतं जप्त्वा केवलमाज्यं हुनेत् अस्मादाकर्षणं भवति॥

"ॐ द्रौं द्रौं ह्रीं ह्रीं हुं नमः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण पूर्वविधिना जप्त्वार्द्धमासादाकर्षणं भवति ॥ "ॐ हूं ॐ हूं हूं ह्रीं स्वाहा ।" इति पूर्वखड्गभेदः ॥ सर्वसञ्जीवनीमन्त्रः—"ॐ हुं द्रीं द्रं द्रौं द्रः हुं हुं ।" अनेन मन्त्रेण सर्वज्वरनाशनं भवति ॥ "ह्रीं हं सिनि स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेन सर्वजनवशीकरणम् ॥ "ॐ ह्रीं नमः ह्रीं फट् स्वाहा ।" इमं मन्त्रं साध्यनाम्नायुतं जपेत् शवासनस्थितो हृदयं न प्रकाशयेत् ....(?)अमुकीं तां............(?)संगृह्य गुटिकां कृत्वा मुखे प्रक्षिप्य विद्याधरत्वं भवति ॥ "ॐ ह्रीं हुं नमः ।" इमं मन्त्रं पूर्वविधिना जपेत् पादुकासिद्धिर्भवति ॥ "ॐ त्वं त्वं ह्रीं हुं फट् स्वाहा ।" इमं मन्त्रं पूर्वक्रमेण जपेद्वेतालसिद्धिर्भवति ॥ "ॐ ह्रीं स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण नरकपालं गृहीत्वा तस्मिन्नरतैलं दत्त्वा तस्मिन् वायसचक्षुःसंवर्द्धिनीं वर्तिकां प्रज्वालयेत्, कृष्णपक्षामावास्यायां शनिवारे अन्धकूपे श्मशाने वा शून्यायतने वा कज्जलं पातयितव्यं, तावत्कालं पूर्वोक्तं मन्त्रं जपेत् यावता कालेन वर्तिशेषं प्रज्वलति, अवसाने प्रभूतबलिदानं कर्तव्यं, तत्र बलिस्तम्भमादाय तेन सिद्धाञ्जनेनाञ्जितनयनः सुरासुरैरपि न दृश्यतेऽन्यलोकस्य का कथा ॥

"ॐ हूं ह्रीं हूं ह्रैं ह्रौं हः ह्रीं ह्रीं" इति शङ्खिनीविद्या । "ॐ ह्रीं हुं" इति पुष्पाञ्जलिवेधः । "हुं हुं" इति हुंकारवेधः ।"ॐ ह्रीं हुं"इत्यालयवेधः । "ह्रां"शिवावेधमन्त्रः । "ह्रीं" इति भ्रमरावर्तसंघट्टवेधः ।"ॐ ह्रीं हुं छः छः स्वाहा ।"लोहत्रिशूलं कृत्वा रुधिरेण विषं पिष्ट्वा तेन त्रिशूलं लिप्त्वायुतेनाभि-

मन्त्रितं कृत्वा यस्य नाम्ना भूमौ निखनेत् तस्य शीघ्रं मृत्युर्भवति ॥

"ऊँ ह्रींकारि हूंकारि कपालि समावेधं बन्धुं नपुंसकं महाशये अभयङ्करि अमराख्यं कुरु कुरु ज्वरं हन हन आक्रोशात् कोलाहलं परां शक्त्याकर्षिणीं सर्वशक्तिप्रसङ्गिनीं शान्तिके हुं फट् स्वाहा ।" इमां महाविद्यां शत्रुवशङ्करीं मनसा स्मरेत् स सर्वत्र निर्भयो भवति ॥

"ऊँ ऊँ ऊँ हं हं हं हं सां सां सां सां" इमं मन्त्रं जपित्वा स्थावरजङ्गमविषनाशनं भवति ॥"ऊँ अस्थि यस्थि विद्रानिद्रा सन्निविद्या रा टं टीं द्रीं समासं मटंटीं छं छं ।" अनेन मन्त्रेण काकपत्रं सहस्रैकं हुनेत् यस्य नाम्ना तमुच्चाटयति ॥

"स्त्रीं हं" अनेन मन्त्रेणायुते जप्ते सति कवित्वविद्या भवति, स्त्रीमणिशकुनविद्यां हि संजपेत् झटिति कवित्वं करोति ॥ "हं ऐं हं हं ऐं वद वद वाग्वादिनि स्वाहा ।" इमं मन्त्रं सप्तवारं जप्त्वाधिकाधिकं कवित्वं च करोति ॥ "ऊँ हं छं छं छं ऐं नमः स्वाहा ।" सहस्रजपादधिकाधिकं कवित्वदोऽयं मन्त्रः ।

"ऊँ कं खं गं घं चं छं छं" अविलम्बं वक्तुः स्तम्भयति वाचं आलोकनात् । "हुं हुं हुं हुं खं खं खं खं छं छं" वाचां स्तम्भिनी वायुसञ्जीवनी विद्या । "द्रीं" आलोकवेधः परोक्षवेधः । "ह्रीं" सर्ववेधनमन्त्रः । "द्रं द्रौं द्रौं द्रौं द्रूं अमुकं भेजि भेजि ह्रीं छं छं छं" इति विस्फोटकसंजीविनी अवलोकनात् कार्यसिद्धिकरी ॥ "ऊँ द्रां द्रीं पूर्वराक्षसान्नाशय सर्वाणि भञ्जय सन्तुष्टा मोहय महास्वने हुं हुं फट् स्वाहा" इति

सर्वभूतमारणमन्त्रः । "ॐ ह्रीं सः द्रां छः छः छः" दूर्वाक्षीरहोमेन सर्वशान्तिकरी विद्या ॥ "हुं पञ्चाण्डं चाण्डं द्रीं फट् स्वाहा" अनेन मन्त्रेण मनुष्यास्थिकीलकं सप्ताङ्गुलं सहस्रधाभिमन्त्रितं यस्य गेहे निखनेत् तस्य कूटमुत्सादिनं भवति, उद्धृते सति पुनः स्वास्थ्यं भवति ॥ "हुं त्वं अमुकं फट् स्वाहा" अनेन मन्त्रेण पेचकपक्षिमांसं कटुतैलेन संयुतं होमयेत्, सहस्रहोमेन शत्रुं निपातयति ॥ "ॐ श्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं धुं धुं हं हः स्वाहा ।" इयं हि त्रैलोक्यविजयानाम्नी विद्या। मनसा स्मरेत् सर्वकामप्रदोऽयं मन्त्रः ॥ "ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं विश्वरूपिणि पिशाचिनि भूतभविष्यादिकं वद वद मे कर्णे कथय कथय हुं फट् स्वाहा ।" इमं मन्त्रं शुक्लप्रतिपदमारभ्य पूर्णिमापर्यन्तं सहस्रैकं त्रिसंध्यं जपेत्, प्रत्यहं पूतं जलं सघृतं भक्तपिण्डं हर्म्योपरि रात्रौ दद्यात्, त्रैलोक्ये यादृशी तादृशी वार्ता साधकस्य कर्णे भूतभविष्यादिकं च कथयति ॥

"ॐ रं रां सं सां लं लां हं हः संसः खंखः तंतः धंसं स्फुं स्फः ह्रीं हुं हुं हुं क्लीं क्लीं क्लौं सौं सः छं छः धंसः स्फुं स्फः ह्रीं हुं हुं हुं क्लीं क्लीं क्लौं सं फं फः हुं फट् स्वाहा ।" अयं समस्तविषनाशनमन्त्रः । "सचराचरे ॐ सचराचरे ॐ हूं हुं हं हं हं हं हं हं हं हं हं हं क्षक्षः हसः ॐ सं हुं ह्रीं सर्वेश विष्णुबलेन शङ्करदर्पेण वायुवेगेन रवितेजसा चन्द्रकान्त्या वैरं बाणशूर्पणं सर्वं विषहरं वद सर्वरक्षांसि हि नाशय २ भञ्जय २ सर्वदुष्टान् मोहय २ देव हुं फट् स्वाहा हुं फट् स्वाहा ।" इमं मन्त्रमष्टोत्तरसहस्रं शतं वा जप्त्वा सप्तमे

दिवसे सिद्धिः समाकर्षणं भवति ॥

"ॐ ह्रीं अमुकं छः छः" अनेन मन्त्रेण मानुष्यास्थिमयं कीलकमेकादशाङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य गृहे निखनेत् तस्य कुटुं चोत्सादनं भवति, उद्धृते पुनः स्वास्थ्यं भवति ॥

"ॐ ह्रीं काल कङ्काल महाकाल करालवदन अमुकं गृह्ण त्रिशूलेन भिन्द्धि २ खड्गेन छिन्द्धि २ हुं फट् छः छः स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण विभीतककाष्ठकीलकमेकविंशत्यङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य गृहद्वारे निखन्यते तस्य सद्यो देहनिपातनं भवति ॥ "ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं हुं अमुकं छः छः ।" अनेन मन्त्रेण सिद्धिकाष्ठमयं कीलकं नवाङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य गृहे निखन्यते स वश्यो भवति ।

"ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं मातङ्गिनि ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण राजिकां लवणघृतामिश्रितां यस्य नाम्ना सहस्रैकं होमयेत् तां स्त्रियं पुरुषं वा वशयत्याकर्षणं च करोति ॥

"ॐ ह्रीं हूं छः छः ।" अनेन मन्त्रेण वाडवकाष्ठमयं कीलकं त्रयोदशाङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य गृहे निखनेत् स चक्षुर्भ्यामन्धो भवति ॥

"ॐ छः ॐ छः छः ।" अनेन मन्त्रेण बिल्वकाष्ठस्य कीलकं दशाङ्गुलं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य गृहे निखनेत्, सपरिवारस्य तस्य प्रेतत्वं भवति ॥ "ॐ ह्रीं अमुकीं मे प्रयच्छ स्वाहा ।" अनेन मन्त्रेण पाटलाकाष्ठमयं पञ्चाङ्गुलं कीलकं सहस्रेणाभिमन्त्रितं यस्य नाम्ना देवतायतने निखनेत् स शीघ्रं कन्यां लभते ॥

इति श्रीशिवप्रोक्ते वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरे-

श्वरमहातन्त्रे मन्त्रकोषकथनं चतुर्दशः पटलः ॥ १४ ॥

अथ

पञ्चदशः पटलः ।

षट्कोणं यन्त्रं लिखित्वा तत्र षट्कोणे "ॐ कुरुकुल्ले स्वाहा" इति मन्त्रं पूर्वकोणे लिखेत्। "कुरु" इत्यक्षरद्वयमपरकोणे लिखेत् । अक्षरैकं पूर्वावर्तक्रमेण लेखितव्यम् । ततो भूर्जपत्रे इमं मन्त्रं लिखित्वा गृहद्वारे देहल्या एकदेशे धृते सति गृहसर्पमुच्चाटयति, विवरद्वारि धृते विवरस्थो नश्यत्येव ।

रक्तकरवीरपुष्पमाम्रपत्रभस्मना लिप्तं तत्क्षणादेव शुभ्रं भवति, तथा गन्धकधूपेनापि भावितेन शुक्तिर्भवति । लोके हयमार इत्याख्यस्य रक्तकरवीरस्य पुष्पं तूलवर्तिकागन्धकेन सह संयोज्य तत्क्षणादेव ज्वलति । तथा टङ्कनहरिद्राभ्यां कृते लेपे कुङ्कुमकान्तिर्भवति ।

पुराणशुष्कगोमयं यदा जले पातयेत् तदा भीमोष्मणा तस्माद् बुद्बुदमुत्पद्यते। एवं गौरं तु भूम्युपरि भूतलं स्पृष्ट्वा रक्तकरवीरवृक्षो जायते इति। रूपके ताम्रे भ्रमर इव कुम्भे समर्पयेत् किञ्चिदनुयोगित्वेन मनोनुरागो भवति ताम्बूलरागतः, नश्यति हरिद्रारागो रविकिरणात् ।

ॐ हुं सति कुरुपाक्षिशब्दतः (कुरलकुङ्कुमेन इति प्रसिद्धिः) क्रौञ्च इत्यपि तस्य नाम जिह्वाङ्कीकृतं, वामकरतलमध्यल-

ग्नपरिलेपं दर्शयित्वा उदितविश्वधाराभस्मना पुनरपि करतललग्नात् प्रदर्श्य गत्याश्चर्यमते शिशुदुग्धभावितात् शोधयित्वा गव्यादिदुग्धं चोष्णं कांस्यपात्रे कृत्वा तीक्ष्णतरं धृत्वा तण्डुलनिक्षेपणेन क्षीरं भवति ।

भूर्जपत्रपुटकं तिलतैलेन दीपयित्वा विविधभक्ष्यान्नं साधयेत् यथा लौहभाजने साध्यते । वार्ताकरञ्जिकाफलमिति तत् सूत्रेण वेष्टयित्वा दीपयित्वा च ज्वालयेत्, तेनाविसूत्रेण वेष्टिते च सूत्रं संदह्यते वार्ताकश्च पच्यते ।

आदिपंक्तौ सप्त स्वरान् संलिख्य तदधःपंक्तौ कादिसप्तवर्गान् संलिख्य, तदधःपंक्तौ हरिद्रादिक्रमेणालेखनीया, तत्र स्वरवर्णयोजनेन संकोचनादक्षरकोष्ठादिसंस्पर्शनात् संजायते । बहुषु मध्येषु दत्तसंज्ञाकृतसंकेतश्चौरः स्वदृष्टिमपि सप्तसप्तस्वरादौ जानाति । व्यापारमध्ये क्षणरासिकश्चौरो ज्ञायते कुतो भद्रद्रव्ये ।

कुत्रापि धत्तूरकबीजं क्षिप्त्वा तद्वा भक्षति तदा तद्गुणादिफलं लभ्यते 'असौ चौरः' इति । स्वल्पचरचौरास्तु वस्तुलाभे प्रदातारः । क्षीर्यर्कादिवृक्षदुग्धेन संलिखितं चौरनामाक्षरं करतलेऽपि लिखितमनन्तरं भूर्जपत्रे कृतमपि मर्दने स्पर्शयित्वा भक्षितुं ततो ददाति, अपरि लिखितं चौरनाम पत्रयुक्तं च अरिगृहगर्भमृत्तिकाकाण्डकं भवति । जले साधुनाम, पत्रयुक्तमृत्तिका च जले मज्जति ततः स्पृष्ट्वा क्रियते 'असौ चौरः' इति । क्षीरितरुदुग्धलिखितक्षुद्रलेखे अङ्गारचूर्णेन मर्दिताः स्पष्टा भवन्ति ।

कूटोऽपि विपरीतालिखितवर्ण आदर्शादौ प्रतिकृतिभावापन्नो

वर्णवैपरीत्यात् प्रतिविवर्द्धितन्यासः अतिदृढा मसी भवति ।

निम्बतालके समताम्रभाजने याममात्रमर्दितेन विधिरस्तु(?) समभागता यथा— आमलकी–हरीतकी–विभीतकनिम्बखादिराणाम् ,नीराख्याराजकरवीररसैः समस्तरसकज्जलमुक्तमर्दनप्रकारेण याममात्रेण प्रत्येकं येन प्रकारेण मसिद्रव्यं जायते ।

शिरीषवृक्षत्वक्चूर्णं खदिरं विना ताम्बूलरागं जनयति । तिर्यक भूमौ नारिकेलफलमस्थिसहितं मुखेन कर्णिकायामेकेन प्रहारेण द्विधा भवति । लघुकाष्ठसूक्ष्मरचितपादुकां विना पादैकं वा भ्रमति । गुञ्जाफलास्थिलिप्तं स्तम्भितं तदुत्तरपादं प्रयोज्य प्रपदात्यन्तं भ्रमति, तदा पादतले तालकारलग्ना उत्तिष्ठति। एवं लघुकाष्ठनिर्मितासमकः पापपुरहासार्थं(?) दत्तमुखवेष्टं किंचित् यस्तेन सितवस्त्रादौ कथ्यां लग्नमुपतिष्ठमानस्तिष्ठति ।

एवं निविडाम्बरापिहितजम्बादौ अधोमुखकांस्यभाजननिहितमङ्गारं न दहति वस्त्रं, दहति चापि शिशिरजलमिश्रितमपि आनतफलचूर्णभावितकलशः तीक्ष्णश्च कांस्यभाजननिहितं गुरु(डुना)प्यशक्तं न भवति तदानीं तिक्तं याति यच्छुक्तं मिष्टमेति, कज्जलचाविकाचूर्णाभ्यां क्रमसंलिखितपुस्तकमध्यकारणेऽपि यथेष्टया पच्यते–यथा कटाहे रम्यतरं मधुनाग्निप्रज्वालिते सकुण्डादौ जलपूर्णे अधोमुखे उज्ज्वलं स्वयमेति धूमाभ्यां स्वयमुद्गिरति वर्तिद्वये शशविष्ठापूर्णगर्भे कमठैरधोवर्तिविष्ठायितापि उपरि ज्वलज्ज्वालाज्वालितवर्तिज्वालामपि ज्वलितधूममङ्गारतीक्ष्णशिखया नाडिकादौ । वालिवातेऽयं प्रयोगः कार्यः ।

वामकराङ्गुलिपर्यन्तं गोपितं सूत्रचिह्नमप्यचिह्नं च दृश्यते जनस्य विषमसमाक्षरेण वीक्षिते कालः असममपि पुरुषं जानीयात् । पक्वदाडिमे शिखरे मसिगुणिते यद्वि भवति तावत् गुटिके विजानीयात् । अकालवक्रे सति कालमथफलचूर्णेन मिलित्वा भस्मना सह घृतेन काकाञ्जिका सहसा भवति ।

अगाधस्थिरजले धूमचूर्णेन लिखितचिन्तादि भीतवद् भाषते, न निमज्जतीति । समदशघृतजधृतसमावेशार्धं धृतमूषलं तिष्ठति (?) ।

पुष्यनक्षत्रे कुङ्कुमावर्तितेन वाणेन दूरस्थमपि लक्ष्यं बालोऽपि विध्यते । षण्डं गोमयानां वर्तिदीपकान्त्या दग्धं मध्ये हतशशरुधिरं दृश्यते तत्रापि तैलं यत्किञ्चिदिति ।

श्वेतार्कफले तूलकं सर्षपसमं तैलेनैकीकृतवर्तिकादीपज्वालायां गृहोपरिवंशादिदारु सर्वं सर्प इव दृश्यते । भुजगतैले सच्छिद्रभाण्डेभुजङ्गं क्षिप्त्वा अच्छिद्रभाण्डान्तरे ववस्थितमग्निपातेन जलं ज्वलति । तदैव तैलं पूर्वप्रकारेण कृष्णाष्टम्यां मण्डूकतैलाङ्कितेन सर्वं शात्रव सर्वं (?) भवति । दीपकान्त्या दीपयित्वा यत्किञ्चिच कुक्कुटपक्षिचञ्चवादिचिदग्धनाललक्षिता सती हृता लेखा यदायाति हरिकपालं धृत्वा भवति तदा तज्जलपूर्णं च कलशं रिक्तकं भवति , (गर्दभाचारजो !) तथा मरिचशुण्ठी पिप्पलीचूर्णेनोभाभ्यां वामचरणतलं लिप्त्वा तेनाहतो वृक्षः कल्पवृक्षश्च नमेरुफलं प्रसूयते ।

कृष्णा गौः प्रसवकाले तद्वत्समानवर्णे जरायुरागतत्वेन

प्रजारेण्डला फलं दृष्ट्वा मुष्टिगृहीने उच्चैस्तमसि फलं प्रायेण कृत्वा प्रदास्यति तथा कालायितमुद्रिका वरगोस्तनी स्यादा पानिता गृहीता निक्षिप्ता तु अष्टौ पूर्वफलानि जनयति । समुस्ताहरितालमनःशिलाभ्यां नवनीतादियोगेन कारिताञ्जने मयूरस्य विष्टया कृत्वा हस्तं लिम्पेत्, तत्र स्थितं द्रव्यं ब्रह्मापि न पश्यति । समुखं फलचूर्णं मिश्रोद्वर्तनकाजले क्षिप्त्वा क्रिमिसहस्रतुल्यं दृश्यते । हयकालयिकस्य शोषितस्य चूर्णं यवशीर्षकेण समुद्वर्तनेन तात्कालिकं सूक्ष्मजले निःक्षिप्य सबीजं कृषिरुच्चलति ।

अधःपटेनाशस्यावश्यादि दृष्ट्वा पादाग्रस्थितं द्रव्यं दृश्यते । जपाकुसुमोद्वर्तिताङ्गं छुरिकादौ कणाचितैककीटकाफलाख्यायन्त्रिते रुधिरवज् जडितं, क्षीरिवृक्षत्वगवभाविता तैलाक्ता वस्त्रवर्तिर्जलैर्ज्वलति । एवं समुद्रतैलयुक्तापि वर्तिका ज्वलति ।

द्रोणकपुष्पादीनि क्षुद्रपुष्पाणि चूर्णाग्रे विनिःक्षिप्य धत्तूरबीजानि जलसिक्तानि सजीववत् फलन्ति । इक्षुः कुक्कुटीबीजचूर्णेन सुदर्शनपत्रमिव तत्क्षणात् जायते । मसृणकर्पटं निर्मलकांस्यभाजनेऽर्कसंमुखं स्थापनेन वर्तुलकयोगादग्निरुत्तरति ॥

इति श्रीशिवप्रोक्ते वीरभद्रेश्वरतन्त्रोद्धृते उड्डामरेश्वरमहातन्त्रे पञ्चदशः पटलः, समाप्तमिदम् ॥ १५ ॥

श्लोकसूची

तन्त्रस्थौषधिनामानि ॥

संख्या	औषधि	हिन्दी नाम	Botanical Names.	Page No.
१	अञ्जन	अञ्जन	Memecylon Edule (Iron wood tree),	7
२	अतिविषा	अतीस	Aconitum Heterophyllum	14
३	अधःपुष्पी	अन्धा हूली	Trichodesma Indicum.	13
४	अपामार्ग	ओंगा	Achyranthes Aspera.	54
५	अभया	हरड	Terminalia Chebula	13
६	अमृता	कांघनी	Selastrus Panicalta	14
७	अरिष्ट	अरीठा	Sapindus Trifoliatus (Soap nut).	5
८	अर्कः	आक	Calortopis Gigantea. Gigantic Swallow wort.	54
९	अश्वगन्धा	असगन्ध	Withania Somnifera	54
१०	आमलकी	आमला	Phyllunthus Embelica. (Emblic Myrobalan).	16
११	आस्फोटी	बनमल्लिका	Jasminum Augustifolium	27
१२	उडुम्बर	गूलर	Ficus Glomerata	56
१३	उन्मत्त	धत्तूरा	Datura Stramonium. (Devil's Apple).	4
१४	उशीर	उशीर	Root of Andropogon Muricatus.	
१५	एला	बडी इलायची	Amomum Sabulatum.	17
१६	कङ्कोली	कंकोली	Jonesia Asoka	27
१७	कञ्चुक	कैञ्चली	Cast off skin of a Snake.	15

संख्या	औषधि	हिन्दी नाम	Botanical Names.	Page No.
१८	कणा	पीपर	Piper Longum. (Long Pepper).	29
१६	कण्टक	कांटा बांस	Bambusa Arundinacea. (Thorny Bamboo)	52
२०	कतक	केतकी	Strychnos Potatorum	15
२१	कनक	धत्तूरा	Datura Stramonium (Devil's apple).	11
२२	कपित्थ	कैथ	Feronia Elephantum	23
२३	कम्बुग्रीवा	कम्बुग्रीवी	Andropogon Aciculatus	13
२४	करञ्ज	करंजुवा	Pongamia Gilabra,	11
२५	करवीर	कनेर	Nerium Odorum.	12
२६	कर्कटी	ककडी	Pistacia Integerrima	54
२७	कल्क	बहेडा	Terminalia Bellerica. (Bedda Nuts).	6
२८	काकजङ्घा	काकजङ्घा	Leea Hirta	4
२६	काञ्जिका	जीबंती	Desmotrichum Fimbriatum	12
३०	कुकुट	सीतावर	Marsilea Quadrifolia	57
३१	कुङ्कम	केशर	Crocus Sativas. (Saffron)	7
३२	कुमारिका	क्वारगंदल	Jasminum Sambac	26
३३	कुमारीत्वक्	क्वारगंदल की छाल	Bark of Jasminum Sambac	13
३४	कुलत्थं	कुलथी	Dolichos Biflorus	17
३५	कुष्ठं	कुठ	Sussurea lappa.	17
३६	क्षारं	नोसादर	Ammonium Chloridum. (Black Salt	4
३७	क्षीरिणी	थूहर	Euphorbia rerifolia	54
३८	क्षौद्रं	चम्पक	Michelia Campaka	18

संख्या	औषधि	हिन्दी नाम	Botanical Names.	Page No.
३६	खदिर	खैरी	Acacia Catechu.	12
४०	गिरिकर्णिका	काली ज़ीरा	Clitoria Ternatea	26
४१	गिरिकर्णी	कटभी	Careya Arborea.	3
४२	गुग्गुल	गूगल	Commiphoro Mukul.	3
४३	गुञ्जा	घूंघची	Abrus Precatorius.	9
४४	गोमय	गोबर	Cow-dung	4
४५	घनसारं	कपूर	Comphora Officinarum.	19
४६	चन्दन	चन्दन	Santalem Album (Sandal-wood).	13
४७	चविका	चाय	Camellia Theifera (Tea)	65
४८	चित्रक	चीतावर	Plumbago zeylomica	9
४६	जटा	जटा	Fibrous root of Mucuna Pruritus	29
५०	जपापुष्प	ओडहुल	The China rose	53
५१	जया	जयंती	Abutilon Avicennea (Indian Mallow).	15
५२	जाती	जयाफल	Myristica Fragrons.	5
५३	ज़ीरक	जीरा	Cumminum Cyminum.	25
५४	टङ्कन	तूत	The Mulberry	63
५५	तगरं	तगर	Valiriana,	7
५६	तालमूली	तालमूल	Curculigo Orchioides	54
५७	तुष	बहेडा	Terminalia Bellerica	52
५८	तिल	तिल	Sesamum Indicum.	58
५६	त्रिफला	हरड, बहेडा, आंवला	Fruits of Terminalia Chebula, T. Bellerica and Phyllanthus Embelica	26
६०	दाडिम	अनार	Tunica Granatum.	47

संख्या	औषधि	हिन्दी नाम	Botanical Names.	Page No.
६१	दिव्यं	दिव्या	Tiaridium Indicum.	13
६२	दूर्वा	दूब	Cynodon Dectylon (Couch grass).	54
६३	धत्तूर	धत्तूरा	Datura Stramonium. (Devil's apple).	13
६४	धात्री	तालीस	Taxas Baccata	12
६५	नमेरु	नमेरु	Elaeocarpus Granitrus	66
६६	नवनीत	मक्खन	Butyrum Depuratum (Butter)	14
६७	नागकेसर	नागकेशर	Messua Ferrea. (Ceylon Iron-wood)	13
६८	नागदमनी	चिन्दार	Crinum Asiaticum	27
६९	निम्ब	नीम	Azadirachta Indica.	3
७०	निर्मोक	कैञ्चली	Cast of skin of a snake.	5
७१	नीप	हलदू	Adina Cordifolia.	26
७२	न्यग्रोध	बड	Ficus Indica.	17
७३	पञ्चकोलं	पंचकोली	The five spices viz,, Long Pepper, its root, pipper Chaba, Plumbago and dry ginger.	47
७४	पटोलं	परवल	Trichosanthes Diocca.	12
७५	पद्म	कमल	Nelumbium Speciosum. (Lotus).	12
७६	पाटला	पाडर	Streospermum Tetragonum.	62
७७	पुनर्नवा	सांठी	Boerhavia Diffusa (Spreading Hogweed).	54
७८	पलाश	टेसू	Butea Frondosa	54

संख्या	औषधि	हिन्दी नाम	Botanical Names.	Page No.
७९	पिप्पली	पीपर	Piper Longum. (Long pepper).	14
८०	पुराणिक	पुराणिका	Cyperus	13
८१	पूगीफल	सुपारी	Areea Catachu (Betel-nut.).	58
८२	प्रियङ्गु	कांघनी	Selastrus Panicalta	9
८३	बला	खिरैंटी	Abuliton Indicum	54
८४	बिल्व	बिली	Aegle Marmelos (Bael fruit tree)	62
८५	ब्रह्मदण्डी	ब्रह्मदण्डी	Tricholepsis Glaberrima	4
८३	भद्रमुस्त	नागरमोथा	Cyperus Rotundus.	7
८७	भल्लातक	भिलावा	Semicarpus Anacardium (Common Marking nut)	9
८८	भूमन्दरा	भूमन्दारा	Erythrina Indica	47
८९	भृङ्गराज	बाँगरा	Eclipta Prostrata	26
९०	मञ्जिष्ठा	मजीठ	Rubia Manjishta. (The Indian Madder).	13
९१	मत्स्यपित्त	मत्स्यपित्ती	Helleborus Niger	31
९२	मद्रक	बधारा	Gmalina Asiatica	8
९३	मधुयष्टिका	घना	Sugar-cane.	15
९४	मधूक	महूवा	Bassia Latifolia	29
९५	मन : शिला	मनशिल	Red Arsenic.	17
९६	मरिच	काली मिरच	Piper Nigrum. (Black pepper).	14
९७	मातुलुङ्ग	नींबू	Citrus Medica. (Adams apple).	16
९८	मांसी	बालछड	Nardostachys Jatamansi	5

संख्या	औषधि	हिन्दी नाम	Botanical Names.	Page No.
९९	मुद्ग	मूंग	Phaseshus-Trilobus.	12
१००	रक्तचन्दनं	लालचन्दन	Pterocarpus Santalinus	17
१०१	राजिका	राई	Eruca Sativa.	4
१०२	रोचनं	गोरोचन	Bostanrus.	7
१०३	लक्ष्मणा	कण्ठकारी सफेद	Ardea Sibirica.	27
१०४	लज्जा	लाजवंती	Mimosa Pudica. (Touch Me Not).	29
१०५	लवङ्गं	लौंग	Clove tree flower	18
१०६	लवणं	नमक	Sodii Cleridum (Chloride of Sodium).	4
१०७	लोध्रं	लोध	Symplocos Racemosa.	13
१०८	लोहं	गजबेल	Agallochum. (Aloe wood)	47
१०९	वचा	वच	Acorao Calamus. (Sweet flag).	3
११०	वज्रीरसं	थूहर का दूध	Juice of Euphorbia Nerifolia).	47
१११	वज्रं	थूहर	Euphorbia Nerifolia-	13
११२	वार्ताक	बेंगन	SolanumMelongena (Brinjal).	64
११३	वास्तुक	बथुआ	Chenopodium Album (Allgood).	15
११४	विभीतक	बहेडा	Terminalia Bellerica (Bedda nuts).	8
११५	विशालाक्षा	विशालाक्षी	Tiaridium Indicum.	13
११६	विष	बछनाग	Aconitum Ferox.	4
११७	विषराजिका	टरमेरा	Sinapis Ramosa.	52

